உ
கணபதிதுணை.

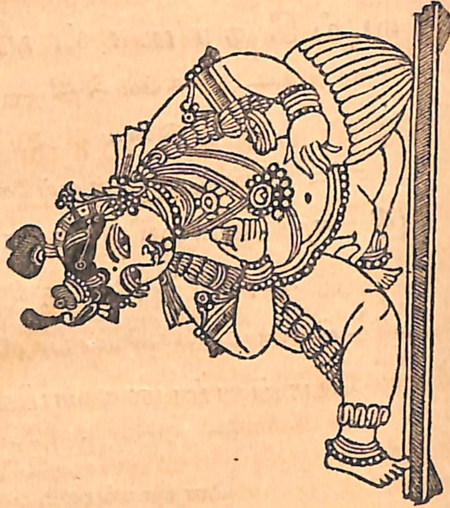
பதினெண்புராணங்களாகிய
வராகபுராணத்தினும் பத்மபுராணத்தினும்உள்ள

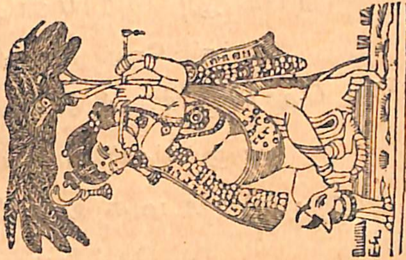
பகவற்கீதாமான்மியங்கள்.

இவை
சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்
ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்
ஆதீனத்திற்குரிய
ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான
பொன்னம்பலசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
கொத்தமங்கலம்
சி. அ. சு. செல்லப்பசெட்டியார்
சி. ராம. அ. இராமன்செட்டியார்
இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி
ஷை கோயிலூர். ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
அ - இராமசுவாமிகளால்

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கபட்டன.

விய ஹு சித்திரை மீ

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாய பரப்பிர்மணேநம:

சைவபுராணங்களுள் ஒன்றாகிய

வராகபுராணத்திலுள்ள

பகவற்கீதா மான்மியம்.

ஶௌநக உவாச.

க. கீதாயாஶ்சைவ மாஹாத்ம்யம் யதாவத்ஸூத மே வத।
புராணமுநிநா ப்ரோக்தம் வ்யாஸேந ஶ்ருதிநோதிதம்॥

(இதன்பொருள்) சௌனகனென்னும் ஒருமுனிவர் சூதமஹாரிஷியைப்பார்த்து உமக்குப் பெரிதான தபோபல முதலியவற்றையுடைய ஆதியான ஸ்ரீவியாஸராற் சொல்லப்பட்டதா யிருக்கிற ஸ்ரீபகவற் கீதையினது மான்மியத்தைக் கேட்டபடியே யெனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவினர். எ-று. (க)

ஸூத உவாச.

உ. ப்ருஷ்டம் வை பவதா யத்தந்மஹத்கோப்யம் புராதந
நகேநஶக்யதே வக்தும் கீதாமாஹாத்ம்யமுத்தமம்॥

(இ-ள்.) சூதமுனி சொல்லுகிறார். வாரீர் ரிஷியே நீர் யாதொரு கீதையின் மான்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டீரோ அது அதிகமான பெருமையுள்ளதாயும், இரகசியமாயும், புராதனமாயும், உத்தமமாயு முள்ளது ; அந்தக் கீதையின் மான்மியத்தை வர்ணிக்க எவன் வல்லவனுவன் ஒருவனுமாகான். எ - று. (உ)

ங. க்ருஷ்ணோ ஜாநாதி வை ஸம்யக் க்வசித்கௌந்தேய ஏவ ச।
வ்யாஸோ வா வ்யாஸபுத்ரோ வா யாஜ்ஞவல்க்யோ(அ)த மைதிலஃ॥

(இ - ள்.) அந்த மான்மியத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே நன்றுயறிந்தவராவார்; ஒருகால் அருச்சுனனும் அறிவான்; வியாஸபகவானும் சுகரும் யாக்கியவல்கியரும் ஜநகமஹாராசனும் அறிவார்கள். எ-று.

௪. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

(இ-ள்.) மற்றும்பேர்களோ காதாற் கேள்விப்பட்டு வர்ணித்துக் கொண்டு மிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் ஸ்ரீ வியாஸருடைய முகார விந்தத்தால் நான் கேட்டிருக்கிறதைக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் நீர் கேளும். எ - று. (௪)

௫. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥

(இ-ள்.) சகல உபநிடதங்களும் பசுக்களாம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக வானனவர் கறக்கிறவராம்; அருச்சுனன் கன்றாம். பிரம ஜிஞ்ஞாசை யுள்ள புத்திமானே அனுபவிக்கிறவனும். பாலானது பெருமையுள்ள தேவாமுதத்திற்கு ஒப்பாகிய கீதையாம். எ - று. (௫)

௬. 𑌸𑌾𑌰𑌥𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍌 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

(இ-ள்.) ஆதியில் அருச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனா யிருந்துகொண்டு யாதொரு கிருஷ்ணபகவான் சகல லோகங்களுக்கும் உபகாரமாக அமுதத்திற் கொப்பாகிய கீதையை உபதேசித்தாரோ, அந்தக் கிருஷ்ணனென்னுந் திருநாமமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். எ-று. (௬)

௭. 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌃 ।
𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥

(இ - ள்.) யாவனொருவன் கோரமான சனனமரண ரூபமாகிய சம்சார சமுத்திரத்தைக் கடத்தற் கிச்சிப்பானோ, அவன் கீதையாகிய தோணியின் மேலேறி அனாயாஸமாக அதன்கரையை யடையா நிற்பன். எ - று. (௭)

௮. 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

(இ-ள்.) யாவனொருவன் எப்பொழுதும் கீதாசம்பந்தியான ஞானத்தை அப்பியாசயோகத்தால் கேளாமல் மோக்ஷமடைய விரும்புகிறானோ அந்த மூடன் பாலனைப்போல நகைத்தலுக் கேதுவாவான். எ - று. (௮)

௯. 𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌏𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

(இ-ள்.) யாவரொருவர் கீதாசாஸ்திரத்தை இராப்பகலாகச் சிரவணபடனஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மாநுடரல்லர், தேவர்களே, இதிற் சந்தேகமே யில்லை. எ - று. (௯)

௧௦. 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌪𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

(இ - ள்.) ஸ்ரீபகவான் அருச்சுனனைக் கீதையின் ஞானத்தால் சொரூபஞான முள்ளவனாகச் செய்து கீதையினது ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தில் பதினெண்டமான யாதொரு விஷ்ணுவுண்டோ அவரது ஸ்தானமான பரமபதத்தைத் தாபித்தனர். எ - று. (௧௦)

௧௧. 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿 𑌮𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 ॥

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுனா, மோக்ஷ ஸ்தானமானது சகுணமும் நிர்க்குணமுமாகும், நான் சொல்லியபடி இந்தப் பதினெட்டுக் கிரமங்களால் பரப்பிரமத்தை அடைகிறானென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்தனர். எ - று. (௧௧)

௧௨. 𑌮𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌲𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

(இ-ள்.) புருடர்களுக்குத் தினந்தோறும் ஜல ஸ்நானமானது தேகத்தின் அழுக்கைப்போக்கக் காரணமா யிருக்கிறது. ஒருகால் கீதா சாஸ்திரமாகிற ஜல ஸ்நானமானது ஜனனமரண ரூபமான சம்சாரமலத்தை நாசஞ் செய்கிறதா யிருக்கிறது. எ - று. (௧௨)

௧௩. 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌠𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌠𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 ॥

௧௪. 𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑌕𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌧𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥

(இ-ள்.) கீதா சாஸ்திரத்தைப் படித்தலும் படிப்பித்தலு மறியாதவனும், பிறரிடத்தினின்றும் அதின் ஞானத்தைக் கேளாதவனும்,

அதில் விசுவாச மில்லாதவனுமான புருடாத்மனே, இந்த மாநுட லோகத்திற்பிறந்த ஊர்ப்பன்றியாம். எவன் கீதையை அறியவில்லை யோ அவனைப்பார்க்கிலும் வேறான அதமனே யில்லை. எ-று. (கங-கச)

கரு. யஸ்ய ததார்த்தாநுஷங்தேஹம் யஜ்ஞாநம்யிக்ஷுஷீநதாம்।
கீதார்த்தம் நவிஜாநாதி நாயஸ்தஸ்மாதநாஜந:॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையி னருத்தத்தை அறியவில்லையோ அவனு டைய மாநுடதேகத்தை நிந்திக்கவேண்டும். அவனுடைய ஞானத் தையும் நற்குலத் தன்மையையும் நிந்திக்கவேண்டும். அவனைப்பார்க்கி லும் வேறான அதமனே இல்லை. எ - று. (கரு)

கசு. யஸ்ய ஸாராமுபாஸாஸ ஸம்ஸீமம் விஸவம்ஸஞ்ஜ்ஞாஸ்ரம்।
கீதார்த்தம் நஜாநாதி நாயஸ்தஸ்மாதநாஜந:॥

(இ-ள்.) கீதாசாஸ்திர மறியாதவனுடைய நல்ல அழகையும் நட த்தையையும், வீடு, ஆச்சிரமம், மஹத்துவம் ஆகிய இவைகளையும் நிந் திக்கவேண்டும். எ - று. (கசு)

கஎ. யஸ்ய ப்ராமாண்யம் ப்ரதிஷ்டாஞ் பூஜாஸாநமஹாத்மதாம்।
கீதார்த்தே ரதிர்நாஸ்தி தஸ்ய ஸர்வம் நிரர்த்தகம்॥

(இ - ள்) எவனுக்குக் கீதையில் பிரீதியில்லையோ அவனுடைய புத்தி சாமர்த்தியமும் யஜசும் பூசையும் மஹாத்மாவா யிருத்தலும் மானமும் ஆகிய சகலமும் பிரயோசன மற்றவையென்று சொல்லு வர் பெரியோர்கள். எ - று. (கஎ)

கஅ. யஸ்ய ஜ்ஞாநமாசாரம் வ்ரதம் சேஷ்டாந்தபோயஸ:।
கீதார்த்தம் நஜாநாதி நாயஸ்தஸ்மாதநாஜந:॥

(இ - ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தைப் படியாதவனுடைய ஞானம் ஆசாரம் விரதம் சேஷ்டை தபசு யஜசு இவை பிரயோசன மல்லாதவை, அந்தப் புருடனுக்கு வேறான அதமனே இல்லை. எ-று.()

கக. கீதாகீதம்நயஜ்ஜ்ஞாநம் தத்வித்யாஸுரஸம்ஜ்ஞகம்।
தந்மோகம் தர்மரஹிதம் வேதவேதாந்தகர்ஹிதம்॥

(இ-ள்.) கீதையினுல் சொல்லப்படாத யாதொரு ஆருதத முத லான மோஹசாஸ்திர ஞானமுண்டோ அதை ஆசுரமென்று பெயரு

டையதாக அறியும் தருமமில்லாததாயும், வேத வேதாந்தங்களால் நிந்திக்கப்பட்டதாயு முள்ள காவியமுதலானவைகளா லுண்டாகும் ஞானங் கொஞ்சங்கூடப் பயன்படாது. எ - று. (கக)

உ0. யஸ்மாத்தர்மமயீகீதா ஸர்வஜ்ஞாநப்ரயோஜிகா।
ஸர்வஶாஸ்த்ரமயீகீதா தஸ்மாத்கீதாவிஶிஷ்யதே॥

(இ-ள்.) கீதையானது தரும ரூபமானதாலும், உலகத்திலிருக் கிற ஞானமனைத்தையும், பிரயோசனத்தோடு கூடும்படி செய்கிறதா லும், சகல சாஸ்திர உருவமானதாலும், மிகவும் ஸ்துதி செய்யப்படு கின்றது. எ - று. (உ0)

உக. யோதீதேஸததம்கீதாம் திவாராத்ரௌயதார்த்தத:।
ஸ்வபந்கச்சந்வதம்ஸ்திஷ்டந் ஶாஶ்வதம்மோக்ஷமாப்நுயாத்॥

(இ-ள்.) இராப்பகலாக வெப்பொழுதும் அருத்தத்துடன் படித் துக்கொண்டவனும் நடக்கிறவனும் பேசுகிறவனும் நிற்கிறவனுயு மிருந்துகொண்டு கீதையையே அத்தியயனஞ்செய்கிற புண்ணியசாலி அழிவில்லாத மோக்ஷத்தை யடைவன். எ - று. (உக)

உஉ. ஸாலக்ராமஸிலாக்ரே து தேவாகாரேஶிவாலயே।
தீர்த்தேநத்யாம்ப஠ேத்கீதாம் வைகுண்டம்யாதிநிஶ்சிதம்॥

(இ - ள்.) சாளக்கிராமத்தின் முன்னேயிருந்தும் தேவாலயம், சிவாலயம், புண்ணியதீர்த்தம், நதி, இப்படிப்பட்ட தானங்களி லிருந் துங் கீதையைப் பாராயணஞ்செய்பவன் வைகுண்டலோகத்தை யடை கிறான் இதுநிச்சயம். எ - று. (உஉ)

உரு. தேவகீநந்தந:க்ருஷ்ண கீதாபாடேநதுஷ்யதி।
யதாநவேதைர்தாநேந யஜ்ஞதீர்த்தவ்ரதாதிபி:॥

(இ - ள்.) ஸ்ரீதேவகியென்கிற பாக்கியவதியின் புத்திரனான கிரு ஷ்ணபகவான் கீதாபாடத்தினால் எப்படி சந்தோஷ மடைகிறாரோ, அப்படி, நான்குவேதம் கோதானமுதலிய தானம், யாகம், கெங்காதி தீர்த்தஸ்நானம் கிருச்சிரமுதலான விரதம் இவைமுதலானவைகளாற் சந்தோஷப்படமாட்டார். எ - று. (உரு)

உச. கீதாதீதாவயேநாபி ஹதிஹாவேநவேதஸா।
தேநவேதாஶ்ஶாஸ்த்ராணி புராணாநிசஸர்வஶ:॥

(இ - ள்.) எவனாலே பக்தியுள்ளமனதுடன், கீதைபாராயணஞ் செய்யப்பட்டதோ அவனால் வேதம், சாஸ்திரம், புராணம், இவைகள் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதற்குச் சமானங்களாம். எ - று. (உச)

உரு. யோகிஸ்தாநே ஸித்தபீடே ஶிஷ்டாக்ரே ஸத்ஸபாஸு ச।
யஜ்ஞே ச விஷ்ணுபக்தாக்ரே படந் யாதி பராம் கதிம்॥

(இ-ள்.) யோகிகளின் வாசஸ்தானத்திலும், விந்தியேஸ்வரி முதலான சித்தபீடத்திலும், யோக்கியர்களின் முன்பாகவும், பெரியோர்களுடைய சபைகளிலும், யாகத்திலும், விஷ்ணுபக்தன் முன்பாகவும் கீதையைப் படிக்கிறவன் பரகதியடையாநிற்பன். எ - று. (உரு)

உசு. கீதாபாடம் ச ஶ்ரவணம் ய꞉ கரோதி திநே திநே।
க்ரதவோ வாஜிமேதாத்யா꞉ க்ருதாஸ்தேந ஸதக்ஷிணா꞉॥

(இ-ள்.) எவன் தினந்தோறும் கீதையினுடையபாடம், சிரவணம் இவைகளைச் செய்கிறானோ அவனால் அசுவமேதமுதலான யாகங்கள் தக்ஷிணை சகிதமாகச் செய்யப்பட்டனவாம். எ - று. (உசு)

உஎ. ய꞉ ஶ்ருணோதி ச கீதார்த்தம் கீர்த்தயேச்ச ஸ்வயம் புமாந்।
ஶ்ராவயேச்ச பரார்த்தம் வை ஸ ப்ரயாதி பரம் பதம்॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைக் கேட்கிறானோ அல்லது சொல்லுகிறானோ, பிறர்க்குக் கேட்கும்படி செய்விக்கிறானோ, அவன் அடையவேண்டியவை யெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததான பரமபதவியை அடையாநிற்பன். எ - று. (உஎ)

உஅ. கீதாயா꞉ புஸ்தகம் நித்யம் யோ(அ)ர்ச்சயேத்யவ ஸாதரம்।
விதிநா பக்திபாவேந தஸ்ய புண்யபலம் ஶ்ருணு॥

(இ - ள்.) எவன் கீதாபுஸ்தகத்தை ஆதரவோடும் பக்தியோடும் விதியோடும், நித்தியம் பூஜைசெய்கிறானோ, அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். எ - று. (உஅ)

உகூ. ஸகலா வஸுதா தேந தத்தா யஜ்ஞே ஹவிஷ்க்ரியா।
வ்ரதாநி ஸர்வதீர்த்தாநி தாநாநி ஸர்வஶோ(அ)ப்யபி॥

(இ-ள்.) அவனால் வேள்வியில் தானியபூரணமான சகல பூமியும், விரதங்களும், தீர்த்தங்களு மின்ன மனேகமான தானமுஞ் செய்யப்பட்டனவாம். எ - று. (உகூ)

௩0. பூதப்ரேதபிஶாசாத்யா ஸ்தத்ர நோபஸர்பந்தி வை।
அபிசாரோத்பவம் து꞉கம் பரேணாபி க்ருதம் ச யத்॥

(இ - ள்.) அவனிடத்தில் பூதம், பிரேதம், பிசாசுமுதலானவைகளும் சத்துருவால் செய்யப்பட்ட ஏவன்முதலான துஷ்டமந்திர பிரயோகத்தா லேற்பட்டதுக்கமும் பிரவேசிக்கமாட்டாவாம். எ-று()

௩க. நோபஸர்பந்தி தத்ரைவ யத்ர கீதார்ச்சநம் க்ருஹே।
தாபத்ரயோத்பவா பீடா நைவ வ்யாதிபயம் ததா॥

(இ - ள்.) எந்தக்கிரகத்தில் கீதையின்பூசை நடக்கிறதோ, அந்த வீட்டில் அத்தியான்மீகமுதலான முத்தாபங்களாலுண்டான பீடையும் ரோகபயமும் பிரவேசியாவாம். எ - று. (௩க)

௩உ. ந ஶாபம் நைவ பாபம் ச துர்கதிம் நரகம் ந ச।
தேஹே(அ)ரய꞉ ஷடேதே வை ந பாதந்தே கதாசந॥

(இ-ள்.) அவனை சாபம், பாவம், கெட்டநரகம், காமாதி, அரிஷட்வர்க்கம் அல்லது, ஞானேந்திரியம்-ரு, மனம்-க, ஆக ஆறுபகைகளும் கெடுதிசெய்யா. எ - று. (௩உ)

௩௩. பகவத்பரமேஶாநே பக்திரவ்யபிசாரிணீ।
ஜாயதே ஸததம் தத்ர யத்ர கீதாபிநந்தநம்॥

(இ - ள்.) கீதையைச் சிலாகிக்குமிடத்தில், ஸ்ரீபகவானாகிய பரமேசுவரனிடத்தில் வியபிசாரமில்லாத பக்தியுண்டாகும். எ-று.(௩௩)

௩ச. ப்ராரப்தம் புஞ்ஜமாநோ(அ)பி கீதாப்யாஸரத꞉ ஸதா।
ஸ முக்த꞉ ஸ ஸுகீ லோகே கர்மணா நோபலிப்யதே॥

(இ-ள்.) கீதையினது அப்பியாசத்திலேயே, எப்பொழுதும் பிரியமுள்ளவன் பிராரத்தத்தை அனுபவித்தாலும், அவன்முக்தனுஞ் சுகியுமாம், உலகத்தில் கன்மத்தால் பந்திக்கப்படான். எ - று. (௩ச)

௩ரு. மஹாபாபாதிபாபாநி கீதாத்யாயீ கரோதி சேத்।
ந கிஞ்சித் ஸ்ப்ருஶ்யதே தஸ்ய நளிநீதளமம்பஸா॥

(இ - ள்.) கீதாபாராயணஞ் செய்பவன் பிரமஹத்தி முதலான கொடிய பாவங்களைச் செய்வனாயினும், அந்தப் பாவங்களினால் தாமரையிலையைச் சலமானது பற்றாததுபோலக் கொஞ்சமாகிலும் பரிக்கப்படான். எ - று. (௩ரு)

௩௬. ஸ்நாதோ வா யதி வா ஸ்நாத: ஶுசிர்வா யதி வா ஶுசி: |
விபூதிம் விஶ்வரூபஞ்ச ஸம்ஸ்மரந் ஸர்வதா ஶுசி: ||

(இ - ள்.) ஸ்நானஞ் செய்தவனானாலுஞ் செய்யாதவனானாலும் சுத்தனாயிருந்தாலும் அசுத்தனாயிருந்தாலும் விபூதியோக வத்தியாயத்தையும் விசுவரூபதரிசன வத்தியாயத்தையும் நினைக்கிறவன் எப்பொழுதுஞ் சுத்தனாவன். எ - று. (௩௬)

௩௭. அநாசாரோத்பவம் பாபம் அவாச்யாதிக்ருதஞ்ச யத் |
அபக்ஷ்யபக்ஷஜம் தோஷம் அஸ்ப்ருஶ்யஸ்பர்ஶஜம் ததா ||

௩௮. ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநக்ருதம் நித்யம் இந்த்ரியைர்ஜநிதஞ்ச யத் |
தத்ஸர்வம் நாஶமாயாதி கீதாபாடேந தத்க்ஷணாத் ||

(இ - ள்.) ஆசாரமின்மையினாலுஞ், சொல்லத்தகாதவைகளைச் சொன்னதனாலும், புசிக்கயோக்கிய மாகாதவைகளைப்புசித்ததனாலும், தொடத்தகாததைத் தொட்டதனாலும், அறிந்து மறியாமலுஞ் செய்யப்பட்டவைகளாலும், நேத்திரமுதலான இந்திரியங்களாலும் உண்டாகிய சகல தோஷமும் கீதையைப்படித்த கணப்பொழுதிலேயே அதிசீக்கிரத்தில் நாசமடையா நிற்கும். எ - று. (௩௭-௩௮)

௩௯. ஸர்வத்ர ப்ரதிபோக்தா ச ப்ரதிக்ராஹீ ச ஸர்வஶ: |
கீதாபாடம் ப்ரகுர்வாணோ ந லிப்யேத கதாசந ||

(இ - ள்.) கீதையைப்பாடங் கேட்கிறவன் எந்தவிடத்தில் போசனஞ்செய்தாலும் எந்தவிடத்தில் பிரதிக்கிரகம் வாங்கினாலும் அந்தந்தத்தோஷங்களால் வியாபிக்கப்பட மாட்டான். எ - று. (௩௯)

௪0. ரத்நபூர்ணாம் மஹீம் ஸர்வாம் ப்ரதிக்ருஹ்யாவிதாநத: |
கீதாபாடேந சைகேந ஶுத்த: ஸ்படிகவத் ஸதா ||

(இ - ள்.) அதிகமான சாஸ்திர விதிப்படி இரத்தினங்களால் பூரணமான சமஸ்த பூமியையுந் தானம்வாங்கினாலும் ஒருதரங் கீதோபாடத்தால் ஸ்படிகம்போல எப்போதும் சுத்தனாயிருப்பன். எ - று.

௪௧. யஸ்யாந்த:கரணம் நித்யம் கீதாயாம் ரமதே ஸதா |
ஸர்வாக்நிக: ஸதாஜாபீ க்ரியாவாந் ஸ ச பண்டித: ||

(இ - ள்.) எவனுடைய மனது கீதையிலேயே எப்போதும் ஆநந்தமுடையதா யிருக்கிறதோ அவன் அக்கினி ஹோத்திரமுள்ளவன் எப்போதும் செபமுள்ளவன்; நல்லகிரியையுடையவன்; அவனே பண்டிதனும், எ - று. (௪௧)

௪௨. தர்ஶநீய: ஸ தநவாந் ஸ யோகீ ஜ்ஞாநவாநபி |
ஸ ஏவ யாஜ்ஞிகோ த்யாநீ ஸர்வவேதார்த்ததர்ஶக: ||

(இ - ள்.) அவனே லோகங்களால் தரிசிக்கத்தகுந்தவன்; அவனே தனவான்; அவனே யோகி; அவனே ஞானி; அவனே யாகஞ்செய்தவன்; அவனே தியானமுடையவன்; அவனே சகல வேதார்த்தமு மறிந்தவன். எ - று. (௪௨)

௪௩. கீதாயா: புஸ்தகம் யத்ர நித்யம் பாட: ப்ரவர்த்ததே |
தத்ர ஸர்வாணி தீர்த்தாநி ப்ரயாகாதீநி பூதலே ||

(இ - ள்.) எவ்விடத்தில் கீதாபுஸ்தகம் நித்தியம் பாடத்தில் பிரவர்த்திக்கிறதோ அவ்விடத்தில் பூமியிலிருக்கிற பிறையாகைமுதலான சகலமான தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன. எ - று. (௪௩)

௪௪. நிவஸந்தி ஸதா கேஹே தேஹே தேஶே ஸதைவ ஹி |
ஸர்வே தேவாஶ்ச ருஷயோ யோகிந: பந்நகாஶ்ச யே ||

௪௫. கோபாலோ பாலக்ருஷ்ணோ'பி நாரதத்ருவபார்ஷதை: |
ஸஹாயோ ஜாயதே ஶீக்ரம் யத்ர கீதா ப்ரவர்த்ததே ||

(இ-ள்.) எந்தவிடத்தில் கீதாபாடம் நடக்கிறதோ, அந்தவீட்டிலும், அவனுடைய தேகத்திலும் சகலதேவதைகளும் இருஷிகளும், யோகிகளும், சர்ப்பராஜாக்களும், எப்பொழுதும் வாசஞ் செய்கிறார்கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! நாரதர், துருவர், மற்றுந் தமது கூட்டத்தாருடனே அந்தக் கீதாபாடஞ் செய்கிற புருடனுக்குச் சீக்கிரஞ் சகாயமாகிறார். எ - று. (௪௪-௪௫)

௪௬. யத்ர கீதாவிசாரஶ்ச படநம் பாடநம் ததா |
தத்ராஹம் நிஶ்சிதம் ப்ருத்வி நிவஸாமி ஸதைவ ஹி ||

(இ - ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருச்சுனனைப்பார்த்து வாராய் பார்த்தா! எவ்விடத்தில் கீதையினுடைய விசாரமும் படித்தலும் படிப்பித்தலும் நடக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் எப்போதும் நான்வாசஞ் செய்கிறேன், இதுநிச்சயமென்று சொன்னார். எ - று. (௪௬)

சஎ. गीता मे हृदयं पार्थ गीता मे सारमुत्तमम्।
गीता मे ज्ञानमत्युग्रं गीता मे ज्ञानमव्ययम्॥

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுனா! கீதையே யெனக்கு இருதயம், எனக்கு உத்தமமான பலமும் கீதையே, சிலாக்கியமான வென்னுடைய ஞானமுங்கீதையே, அழிவற்ற வெனது ஞானமுங் கீதையே. எ-று.()

சஅ. गीता मे चोत्तमं स्थानं गीता मे परमं पदम्।
गीताज्ञानं समाश्रित्य त्रिलोकीं पालयाम्यहम्॥

(இ-ள்.) கீதையே யெனக்கு உத்தமமானஇடம், அதுவே உத்தமமானவீடு, நான் கீதையின் ஞானத்தை யடைந்து இம்மூன்று லோகங்களையும் பரிபாலனஞ்செய்கிறேன். எ-று. (சஅ)

சகூ. गीता मे परमा विद्या ब्रह्मरूपा न संशयः।
अर्धमात्राक्षरा नित्या स्वनिर्वाच्यपदात्मिका॥

(இ-ள்.) கீதையே யெனது உத்தமமான வித்தை, கீதையே பிரமரூபம், இதிற் சந்தேகமில்லை; பிரமரூபையானவாக்குங் கீதையே நாசமில்லாததும், நித்தியமானதும், வாக்குக்கெட்டாத பதமுடையதும், கீதையே. எ-று. (சகூ)

ருO. गीतानामानि वक्ष्यामि गुह्यानि शृणु पाण्डव।
कीर्तनात्सर्वपापानि विलयं यान्ति तत्क्षणात्॥

(இ-ள்.) வாராய் பாண்டவனே! கீதையினுடைய இரகசியமான நாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள், அவைகளைச் சொன்னால் சகல பாவங்களும் உடனே நசித்துப்போம், எ-று. (ருO)

ருக. गीता गङ्गा च गायत्री सीता सत्या सरस्वती।
ब्रह्मविद्या ब्रह्मवल्ली त्रिसन्ध्या मुक्तगेहिनी॥

ருஉ. अर्धमात्रा चिदानन्दा भवघ्नी भवनाशिनी।
वेदत्रयी परानन्ता तत्त्वार्थज्ञानमञ्जरी॥

ருங. इत्येतानि जपेन्नित्यं नरो निश्चलमानसः।
ज्ञानसिद्धिं लभेच्छीघ्रं तथान्ते परमं पदम्॥

கீதைநாமம்-கஅ.

(இ-ள்.) "கீதா-க, கங்கா-உ, காயத்திரி-ங, ஸீதா-ச, சத்தியா-ரு, சரஸ்வதி-சு, பிரமவித்தியா-எ, பிரமவல்லி-அ, திரிசந்தியா-கூ, முக்தகேஹினி-கO, அர்த்தமாத்திரா-கக, சிதாநந்தா-கஉ, பவக்னி-கங, பயநாசினி-கச, வேதத்திரயி-கரு, பரா-கசு, அனந்தா-கஎ, தத்துவார்த்தஞ் ஞானமஞ்சரி-கஅ" என்னும், இவைகளை அசைவற்ற மனமுள்ள மநுஷன் செபஞ்செய்தால் சீக்கிரம் ஞானசித்தியை யடைவன், முடிவில் மோட்சமுமடையா நிற்பன். எ-று. (ருக-ருஉ-ருங)

ருச. पाठेऽसमर्थः संपूर्णे तदर्धं पाठमाचरेत्।
तदा गोदानजं पुण्यं लभते नात्र संशयः॥

(இ - ள்.) முழுவதும் படிக்கமுடியாதவன் பாதியாவது படிக்க வேண்டும். அப்பொழுது ஒரு கோதானஞ் செய்த புண்ணியத்தை அடைகிறான் இதிற் சமுசயமில்லை. எ - று. (ருச)

ருரு. षडंशं जपमानस्तु गङ्गास्नानफलं लभेत्।
त्रिभागं पठमानस्तु सोमयागफलं लभेत्॥

(இ - ள்.) மூன்றிலொருபங்கு படித்தால் சோமயாகஞ் செய்த பலத்தை யடைவன்; ஆறில் ஒருபங்குபடித்தால் கங்காஸ்நானபலத்தை யடைவன். எ-று. (ருரு)

ருசு. तथाध्यायद्वयं नित्यं पठमानो निरन्तरम्।
इन्द्रलोकमवाप्नोति कल्पमेकं वसेद्ध्रुवम्॥

(இ-ள்.) நித்தியமும் இரண்டத்தியாயம் நியமமாகப் பாராயணஞ் செய்கிறவன் இந்திரலோகத்தை யடைந்து ஒரு கற்பகாலம் வசிப்பன் இதுநிச்சயம். எ - று. (ருசு)

ருஎ. एकमध्यायकं नित्यं पठते भक्तिसंयुतः।
रुद्रलोकमवाप्नोति गणो भूत्वा वसेच्चिरम्॥

(இ-ள்.) பக்தியுடனே ஓரத்தியாயம் நித்தியம் படித்தவன் உருத்திரலோகத்தை அடைந்து சிவகணமாகி நெடுநாள் வசிப்பன். எ-று.()

ருஅ. अध्यायार्धं च पादं वा नित्यं यः पठते जनः।
प्राप्नोति रविलोकं स मन्वन्तरसमाः शतम्॥

(இ-ள்.) ஓரத்தியாயத்தின் பாதியையாவது நாலில் ஓர்பாகத்தை யாவது நித்தியம் படிக்கிறவன் சூரியலோகத்தில் நூறுமனுவந்தர கற்பம் வசிப்பன். எ - று. (ருஅ)

ருகூ. கீதாயா: ச்லோகதசகம் ஸப்த பஞ்ச சதுஷ்டயம்।
த்ரீந் த்வாவேகம் ததர்த்தம் வா ச்லோகாநாம் ய: படேந்நர:।
சந்த்ரலோகமவாப்நோதி வர்ஷாணாமயுதம் த்ருவம்॥

(இ - ள்.) கீதையினது பத்துசுலோகத்தை யாவது, அல்லது, எ-ரு-ச-ங-உ-க-ஓ-இவைகளை யாவது படிப்பவன் பத்துக்கோடி வருஷம் சந்திரலோகத்திலே வாசஞ் செய்வான். எ - று. (ருகூ)

சுO. கீதார்த்தமேககாலேபி ச்லோகமத்யாயமேவ வா।
ஸம்ஸ்ம்ருத்ய த்யஜந்தேஹம் ப்ரயாதி பரமம் பதம்॥

(இ - ள்.) ஒருகாலத்திலாவது கீதையின் அர்த்தத்துடன் ஒரு சுலோகத்தை யாவது ஓரத்தியாயத்தையாவது நினைத்துக்கொண்டே தேகத்தை விட்டவன் பரமபதமாகிய மோக்ஷமடைவன். எ-று. (சுO)

சுக. கீதார்த்தம் வாபி பாபாத்மா ச்ருணுயாத்யோந்தகாலத:।
மஹாபாதகயுக்தோபி முக்திபாகீ பவேஜ்ஜந:॥

(இ - ள்.) மரணகாலத்தில் கீதையினது அர்த்தத்தை யாவது பாராயண சத்தத்தையாவது கேட்கிற மகாபாவியும் மோக்ஷமடைவன். எ-று. (சுக)

சுஉ. கீதாபுஸ்தகஸம்யுக்த: ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா ப்ரயாதி ய:।
ஸ வைகுண்டமவாப்நோதி விஷ்ணுநா ஸஹ மோததே॥

(இ-ள்.) கீதாபுஸ்தகத்தைக் கையில்வைத்துக்கொண் டிருந்தபடியே மரணமடையும் புருஷன் வைகுண்டத்தை யடைந்து விஷ்ணுவோடுகூடவிருந்து சந்தோஷ மடையாநிற்பன். எ-று. (சுஉ)

சுங. கீதாத்யாயஸமாயுக்தோ ம்ருதோ மாநுஷதாம் வ்ரஜேத்।
கீதாப்யாஸம் புந: க்ருத்வா லபதே முக்திமுத்தமாம்॥

(இ - ள்.) கீதையினுடைய ஓரத்தியாயத்துடன் மரணமடைந்தவன் மறுபடி மநுடனாகப்பிறந்து கீதையின் அப்பியாசத்தால் மறுபடி மீளுதலில்லாத முத்தியை அடையாநிற்பன். எ று. (சுங)

சுச. கீதேத்யுச்சாரஸம்யுக்தோ ம்ரியமாணோ கதிம் லபேத்॥

(இ-ள்.) கீதையினுடைய உச்சாரணத்துடன் தேகவியோக மடைந்தவன் நல்லகதியையே அடையாநிற்பன். எ - று. (சுச)

சுரு. யத்யத்கர்ம ச ஸர்வத்ர கீதாபாடப்ரகீர்த்திமத்।
தத்தத்கர்ம ச நிர்தோஷம் க்ருத்வா பூர்ணமவாப்நுயாத்॥

(இ - ள்.) உலகத்தில் எந்தவெந்தக் கர்மங்களை யெவனெவன் செய்தாலும் அப்போது கீதாபாராயணம் நடந்தால் அந்தவந்தக் கன்மங்களுடைய பூரணபலத்தைக் குற்றமன்றிச் செய்தவன்போ லடையாநிற்பன். எ - று. (சுரு)

சுசு. பித்ரூநுத்திச்ய ய: ச்ராத்தே கீதாபாடம் கரோதி ஹி।
ஸந்துஷ்டா: பிதரஸ்தஸ்ய நிரயாத்யாந்தி ஸ்வர்கதிம்॥

(இ - ள்.) சிராத்தத்தில் பிதிர்க்களை உத்தேசித்துக் கீதைபாராயணம் பண்ணுகிறவனுடைய பிதிர்க்கள் நரகத்திலிருந்தாலும் விடுபட்டு நற்கதி யடைவார்கள். எ - று. (சுசு)

சுஎ. கீதாபாடேந ஸந்துஷ்டா: பிதர: ச்ராத்ததர்பிதா:।
பித்ருலோகம் ப்ரயாந்த்யேவ புத்ராசீர்வாததத்பரா:॥

(இ - ள்.) சிராத்தத்தில் கீதைபடித்ததால் திருப்தியடைந்தபிதிர்க்கள் புத்திரனை வாழ்த்திக்கொண்டு பிதிர்லோகத்தை யடைகிறார்கள். எ - று. (சுஎ)

சுஅ. லிகிதாயாம் ச கீதாயாம் கண்டே பாஹுதண்டே ச மஸ்தகே।
நச்யந்த்யுபத்ரவா: ஸர்வே விக்நரூபாச்ச தாருணா:॥

(இ-ள்.) கீதையை யெழுதிக் கண்டத்திலுங் கையிலுஞ் சிரசிலுந் தரிக்கிற புருஷனுடைய கெடுதிருபமான கோர உபத்திரவங்களும் நசிக்கும். எ - று. (சுஅ)

சுகூ. கீதாபுஸ்தகதாநம் ச தேநுபுச்சஸமந்விதம்।
க்ருத்வா ச தத்திநே ஸம்யக் க்ருதார்த்தோ ஜாயதே ஜந:॥

(இ - ள்.) பசுவின் வாலுடன் கீதாபுத்தகத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு நல்ல பிராமணனிடத்தில் கோதானஞ் செய்கிறவன் கிருதார்த்தனாகிறான். எ - று. (சுகூ)

எ0. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) சுத்தமான மனத்துட னிருக்கின்றமநுடன் தங்கத்துடன் கீதாபுத்தகத்தை வித்துவானுயிருக்கிற பிராமணனுக்குக் கொடுத்தா லவன்மறுபடி பிறவான். எ - று. (எ0)

எக. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) கீதையினுடைய நூறுபுத்தகத்தைத் தானஞ்செய்தவன் மறுபடி மீளுதலில்லாத பிரமலோகத்தை யடையாநிற்பன். எ-று. ()

எஉ. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) கீதையின் தானப்பிரபாவத்தால் ஏழுகற்ப பரியந்தம் விஷ்ணு லோகத்தை யடைந்து விஷ்ணுவோடுகூடச் சுகித்திருப்பான். எ - று. (எஉ)

எ௩. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நன்ருய்க்கேட்டு புத்தகத்தை எவன் தானஞ்செய்கிருனே, அவனுக்கு பிரியதனுன, நான் அவன் மனதால் நினைத்ததைக் கொடுக்கிறேனென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் சொன்னர். எ - று. (எ௩)

எச. [illegible]

[illegible]

எரு. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) மாநுடதேகத்தை யடைந்த பிராமணுதி நான்கு வருணத்திலும் பிறந்தவன் அமிர்தரூபியான கீதையைச் சிரவணம் பண்ணுஞ் செய்யாவிட்டால், கையிலிருக்கிற அமிர்தத்தைவிட்டுப் பிரயாசத்தால் விஷத்தைப் புசிக்கிறவனுக்குச் சமானமாவன், உலகத்தில் கீதையாகிற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தவன் மோக்ஷமடைந்து சுகியாவன். எ - று. (எச-எரு)

எசு. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) ஜநநமரண ரூபமானகோர சம்சாரதுக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுக் கீதாஞானத்தைக் கேட்டவர்கள், அமிர்தமாகி விஷ்ணு லோகத்தை யடைவார்கள். எ - று. (எசு)

எஎ. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) ஜனகன்முதலிய வெகுராசாக்கள் கீதையை அவலம்பித்துக்கொண்டு உலகத்தில் போக்கடிக்கப்பட்ட பாவமுள்ளவர்களாகப் பரமபதத்தை யடைந்தார்கள். எ - று. (எஎ)

எஅ. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) கீதாவிஷயத்தில் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்று விசேடமில்லை; ஞானமானது எங்கும் பூரணமாயிருக்கிறதால் பிரமரூபியான கீதையும் எங்குஞ் சமமாயிருக்கும். எ - று. (எஅ)

எகூ. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) கீதையில் அசூயையுள்ளவன், நிந்தைசெய்கிறவன், இவர்கள் பிரளயகாலம் வரையில் கோரமான நரகத்திருப்பார்கள். எ - று. (எகூ)

அ0. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) அகங்காரத்தால் கீதார்த்தத்தை வெகுமதியாதமூடன் கும்பி பாகமென்கிற நரகத்திற் கற்பகாலம் வரையில் போடப்பட்டுப் பாகம்பண்ணப் படுவன். எ - று. (அ0)

அக. [illegible]

[illegible]

(இ - ள்.) சமீபத்தில் சொல்லப்படுகிற கீதையின் அர்த்தத்தை ஆதரவுடன் கேளாதவன் நாய்பன்றிமுதலிய வனேகயோனிகளிற் பிறப்பன். எ - று. (அக)

அஉ. வளயம்ஸ்கூா வமீதாயாஃ வஸ்தகம்யஷ்வோதயெசு।
நதஸ்யஷ்யானுஷவம்கிஞ்சு வமநஸ்வ்யா ஹவெசு॥

(இ - ள்.) கீதையாகிய புத்தகத்தைத் திருடிப் படித்தவனுக்குப் பலமுமில்லை; பாராயணமும் வியர்த்தமாகும். எ - று. (அஉ)

அரு. யஸ்ரூகூாநெவமீதாஸம் ஶோஷநெவாஶோஷாஸு।
நெவாஷ்வோதிஷவம்லோகெ வஶ்ராஷாவ்வ்யாஸ்ரூஃ॥

(இ-ள்.) கீதையின் அர்த்தத்தைக்கேளாமல் வெறும் பாராயணஞ் செய்து சந்தோஷிக்கிறவன் பலமடையான், சிரமமும் வியர்த்தமாம். எ - று. (அரு)

அச. மீதாஸ்ரூகூாஹிரண்யஞ்ச வட்ராம்பராஷ்வெஷ்டநம்।
நிவெஷயெத்ஷ்தயெஷ்வ வீதயெவாாத்தநஃ॥

(இ - ள்.) கீதையைக்கேட்டுப் பட்டுவஸ்திரத்தால் அலங்கரித்துத் தங்கத்தையும் வைத்துப் பரமான்ம பிரீதியாக நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும். எ - று. (அச)

அடு. வாசகம்வூஜயெசுஷ்ரா ஊரவ்யவஸ்த்ரவஷ்ணொஃ।
சநெவஷ்ஷவியெஃவீத்யா தஷ்யதாம்ஹவாநிதி॥

(இ-ள்.) கீதையின் அர்த்தஞ்சொன்ன ஆசாரியனைப் பகவானைப்போல் நினைத்து அந்தப்பகவான் திருப்தியடைவனென்று பக்தியுடன், திரவியம், வஸ்திரம் முதலிய உபசார வஸ்துக்களாலும், நானுவிதமான அன்னங்களாலும் திருப்திசெய்து பூசை செய்யவேண்டியது. எ - று. (அடு)

அசு. ஶாஹாத்ஷ்ஜெதசுமீதாயாஃ கூஷ்ணெவாக்தம்ஸநாதநம்।
மீதாஷெவம்நெயஷ்த யஷொ க்தம்ஷஶாவ்யாசு॥

(இ-ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுற் சொல்லப்பட்ட புராதனமான இந்தக் கீதாமான்மியத்தைக் கீதைக்குமுடிவில் படிக்கிறவன், மேற்சொல்லியபலத்தை யடையாநிற்பன். எ - று. (அசு)

அஎ. மீதாயாஃவமநம்கூா ஶாஹாத்ஷ்ம்நெவயஃவமெசு।
வ்யாவாம்ஷஷ்ஷ ஶ்ரமோவஹிகெவஷ॥

(இ-ள்.) கீதையைப் படித்தும் மான்மியத்தைப்படியாதவன் பலனடையான் சிரமமாத்திரந்தான். எ - று. (அஎ)

அஅ. ஶாதநாஹாத்ஷ்யஸம்யுக்தம் மீதாவாம்கரொதியஃ।
ஸ்ரூஜயாயஸ்ரூணொத்யெவ ஸவஷ்ஹாம்தியாவூயாசு॥

(இ-ள்.) இந்த மான்மியத்துடன் கீதையைப் பாராயணஞ் செய்கிறவன் அல்லது விசுவாசத்துடன் கேட்கிறவன், இவர்கள், ஒருவராலும் அடையக்கூடாத நல்லகதியைத்தானே அடைவார்கள். எ-று. ()

அகூ. ஸ்ரூகூாவமிகூாமீதாஞ ஶாஹாத்ஷ்யஸ்ரூணொதிவெ।
தஷ்யவண்யஷம்லோகெ ஹவெஷிநஷெஷ்தஷ॥

(இ - ள்.) கீதையைப்படித்து அர்த்தமுங் குருமுகமாகக் கேட்டு உடனே மான்மியத்தைக் கேட்கிறவன் உலகத்திலே மனதிலுலிச்சித்த புண்ணியபலங்களை யடையாநிற்பன். எ - று. (அகூ)

ஒதிஸ்ரீவராஹவுராணெ
ஸூதஸௌநகஸம்வாஷெ
ஸ்ரீகூஷ்ணவொக்தம்
ஸ்ரீஹமவசுமீதாஶாஹாத்ஷ்யம்
ஸம்வூணம்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம், ஸ்ரீவராஹ புராணத்தில், சூதருக்கும், சௌனகருக்கும் நடந்த சம்வாதருபமான, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுற் சொல்லப்பட்ட, ஸ்ரீபகவற்கீதையின் மான்மியம் முற்றுப்பெற்றது. எ - று. (கூ0)

ஸ்ரீவிசுஸஹெஸகூவயாஹமவஷ்வொஷ
மீதாஶஹிஷ்ரசிதாஷவிஷொக்திகா
ஶாஹாஸஞ்ஜகவராணவசஷஷஷெ
ஶக்தாவஸொமணவஸோஸயியாஷிஹாஷ.

(இ - ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுற் சொல்லப்பட்ட கீதா மகிமையையுடைய பதினெண்புராணங்களுள், ஒன்ருகிய வராக புராணத்தினது சுலோகா காரமாகிய முத்தாரத்தில், சிதம்பரம், ஸ்ரீ சிற்சபேசருடைய திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு, செய்யப்பட்ட இந்தத் தமிழுரையானது, உலகத்தில் வசிக்கும் புத்தியுடைய புருஷர்களுக்குக் கயிற்றுக்கொப்பாக ஆகும். எ - று.

ஈசுரகீதை, பிரமகீதை, இவ்விரண்டினுக்கும் மான்மியம் இவையேயாம். அவைகளின் விபரம். ஈசுரகீதையில் "எந்தையாகிய பராசரன் சனகனு லிலங்கிடப் பெற்ருனென், றந்தைபாலருந்தவஞ் செய்வான் மீகியுந் தானறிந்திடப்பெற்ரு, னந்தகோபனன் மனையினின் மதலையாய்நடித்த நாரணன்குந்தி, மைந்தனுகிய பார்த்தனுக் கருளினுல் வழங்கினன் மான்றேர்மேல்" என்றருளிச்செய்திருப்பதால், பகவற்கீதையின் மான்மியம், ஈசுரகீதைக்குமாம். இதன்றி ஈசுரகீதையிலும் அதன் மான்மியங் கூறியிருக்கின்றது. அஃது,

"மூவர்தே டிறைசனற் குமாரன் முதன்
 முனிவர் கட்குமொழி கீதையிங்
கியாவ ரோதின ரிதன்பொருட்
 டுணிவரியாவர் கேட்பவரி யாவர்தம்
பாவம் வேரொடு பறிந்து நல்ல
 பரமப்பதம் பெறுவ ராகலான்
மேவு மன்பினெடு மோதமீளுத லில்வீடு
 வேண்டினன் விரும்புவான்"

என்றருளிச்செய்திருப்பதாம், என்க.

இவ்வீசுரகீதையைப் பிரமகீதையிலும் எடுத்து வர்ணிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அது, "அன்பினு லெம்மாதி குருவாகு மிறைவனருள் கீதை, யின்பமே செய்திடவுல குக் கியல்பா மெவ்வாறவ்வாறே, முன்பு பரமன் றிருவாக்கான் மொழிந்த கீதைப்பொருளான, பின்பிக்குரவனருள் கீதைபேரா வின்பம் பிறப்பிக்கும்" என்றருளியதாம்.

பிரமகீதைக்கு மான்மியம் அக்கீதையின் கண்ணே பிரமாவினுல் "உலகியல்பாங் கீதைக்கு முவந்தருளு மிறையென்ரு, லிலகியவைதிகக் கீதைக்கென் செயானிறையதனு, னலமிகுத்த பொருள்வேண்டி னலமிகு பத்தியினேடும், பலமிகுநற் கீதைகளே யெப்பொழுதும் பாடு

வான்" என்றருளி யிருப்பதுமன்றிப் பரசிவத்தின் திருவாக்காலும் "பாமமா மிந்தக்கீதை படிப்பவன் பாரின் மீதே, திருவினுன் முகுந்தனெக்குந் தேசினு லிரவியொக்கு, மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு, முருவமா முமையுமென்று மவனுளத் துறையா நிற்கும், என்றருளிச்செய்திருக்கின்றது.

இந்தக் கீதைகண் மூன்றும் அத்வைதப்பிரதி பாதகங்களா யிருத்தலால் அத்வைதத்தில் அனுதரமுடைய சிலர் இக்கீதைகளை அசூயையினுற் றூடிக்கின்றனர். அவர்கள் பிரமாவின் முகத்தினுற் பிரமகீதையின் கண்ணே தூடிக்கப்பட் டிருக்கின்றனர். என்னை "வேதநூன் மிருதி புராண மத்துவித மெய்ம்மையே விளம்பமெய்த் தர்க்கஞ், சாதியாநிற்கத் தத்துவஞானத் தவருமிப் பொருளையே சார, வாதியாஞ்சிவ ஞாராயணனு னிங்கிறைந்ததும பேதமாயிருக்க, வாதியா மொருவர்க் கிதையனுதரித் தன்மாயையினுடைய வல்லபமே"என்றிப்படி தூடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்க.

அம்மான்மிய விசேஷம் யாவர்க்கும் புலப்படில் ஸ்ரீபகவானிடத்திலும் அப்பிரதி பாதகருபமான கீதையாகிய கிரந்தத்தினிடத்திலும் அதிக சிரத்தாபத்தி உண்டாய் எளிதில் மோட்சமடைதற்கு ஏதுவாமென்னும் அபிப்பிராயத்தாற் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது.

பகவற்கீதாமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிர்மணேநம:

பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய

பத்மபுராணத்திலுள்ள

பகவற்கீதாமான்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயகதை.

பத்மபுராணத்தில் இலட்சுமிக்கு மகாவிட்டுணு சொன்னதைப் பரமேசுரன் பார்வதிக்குச் சொல்லுகிறார்.

சுதன்மா வென்றொரு பிராமணன். அவன் சுதர்மம் விட்டுச் சுராபானமுதற் சகல துர்க்கிரியையான அதர்மமேபண்ணித் தேகநீங்கி யமலோகம்போய் அநேக நரகமனுபவித்து எருதாய்ப்பிறந்து முடவனிடத்தில் விலைப்பட்டு அவன் நிர்த்தனம்பண்ணப் பழக்கிவைத்து பதினைந்துவருடங் காலக்ஷேபம்பண்ணி ஒருநாள் வித்தைபண்ணுங்காலையில் எருது தவறி விழுந்து சீவன்போகாமல் அவதிப்பட, வேடிக்கைபார்த்தபேரிரங்கித் தாங்கள் பண்ணிய புண்ணியங்களிற் கொஞ்சங்கொடுக்க, அப்போதுதாசி யொருத்தி தன்னுடைய புண்ணியத்தில் மிகவுங்கொடுத்தாள். அப்போது தேகநீங்கி யெருது மேலுலகம்போகத் தாசி கொடுத்த புண்ணியத்தினாலே யமன் இங்கே நீ நரகம் அனுபவிக்க வேண்டாமென்று சொல்ல பின்பு பூலோகத்திலே பிராமணகுலத்திலே பூருவ க்ஞானத்துடனே பிறந்து நைட்டிகமாகவிருந்து முன் மிக்க புண்ணியந்தந்த தாசியை யடைந்து உன் புண்ணியத்தினாலே எருதாயிருந்த நான் பிராமணனானேன். அது என்ன புண்ணியமென்று கேட்க, அவள் தான் சுயமே சொல்லாது, அதன் விபரத்தைத் தான் வளர்த்த கிளியைக்கேட்க அது, நான் புராணம்படித்த வித்தியா கெர்வத்தினாலே பெரியவாளைத்தூஷித்து கிளியாய்ப்பிறந்து பிராமணன் வீட்டிலே வளர்ந்தேன். அங்கே கீதாமுதலத்தியாயம் படிப்பார்கள். அதை நான் கேட்டு எனக்குப் பாடமாயிற்று. அச்சுபாவத்தோடு பிராமணன் வீட்டிலிருக்குஞ்சமையத்தில் ஒருவேடன் என்னைத்திருடி உன் கையில் விற்றான். நீ யென்னை வாங்கிவைத்திருந்

தமையால் அந்தப்பாடம் நான்சொன்னேன். அப்புண்ணியந்தான்
ஆகையால் இப்பொழுதுஞ் சொல்லுகிறேனென்று பாராயணஞ்
செய்ய! அதைக்கேட்டுப் பிராமணனுந் தாசியுங் கிளியும் மோட்சத்
தை அடைந்தார்கள்.

முதலாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாய கதை.

கோதாவரி தீரத்திலே தேவசன்மா வென்றொரு பிராமணன்
கோதாவரி தீரத்திலே தேவசன்மா வென்றொரு பிராமணன்
நைட்டியன் கருமநிஷ்டன். அவனொருநாள் ஞானசந்நியாசிக்குப்
பிட்சைபண்ணிவைத்து ஞானனுக்கிரகம் பண்ண வேண்டுமென்று
கேட்க, அவர் தெற்கே நதிபாறையிலே மித்திரவந்தனென்று ஒரு
இடையனிருக்கின்றான் அங்கே போவென்றுசொல்ல, அப்படியே
பிராமணன்போய் இடையனைக்கேட்க, அவன் முன்னொரு பிராம
ணன் நைட்டிகனாயிருக்கின்றவன் அவன் ஸ்திரீ சண்டாளனைச்
சேர்ந்து ரோகியாய்த் தேகம் நீங்கி அநேக நரகமனுபவித்து பசா
சாய்ப்பிறந்து பசி உபாதியினாலே ஒரு வேடன் மகா ரோகியாய்க்
கிடக்கின்றவனைப் பிடுங்கித்தின்ன, அந்த உபாதியினாலே அவன்
சாக அவள் பசாசத்துவம்போய் ஆடாயினாள், அந்த ஆட்டை நான்
மேய்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்த வேடன் புலியாய்ப்பிறந்து
இந்த ஆட்டை முன் வைரத்தினாலே துரத்த, ஆடு ஓட நானுங்
கூடப்போனேன், ஒரு இடத்திலே ஆடு போய் நின்று புலியைப்
பார்த்து என்னைப் புசிப்பாயாக வென்று சொல்ல, புலி யெனக்கு
மனம் வரவில்லையென்று சொல்ல, பின் னிரண்டுமாய்ச் சந்தேகப்
பட்டு என்னைக்கேட்க, பின் அவை யிரண்டும் யானுமாகிய மூன்று
பேருமாய் அவ்விடத்திலிருந்து யோசித்து எங்களுக்கெதிர்ப்பட்ட
ஒரு குரங்கைக்கேட்க, அது, இது பிரமப்பிரதிஷ்டை லிங்கம் ஒரு
பிராமணன் இதற்குப்பூசைபண்ணிக்கொண்டுவந்தான். அவன் வீட்
டுக்கு அதிதியாய் ஒருபிராமணன்வந்தான். அந்த அதிதியைப்பூசைப
ண்ணிமோட்சம் வேண்டுமென்று கேட்க, அவன்கற்பாறையிற்கீதா
இரண்டாம் அத்தியாயம்வரைந்து இதைப் பாராயணம்பண்ணுமோ
ட்சம் வருமென்று சொல்லிப்போனான். அப்படியே யவன் பாரா
யணம்பண்ணி சஞ்சரித்த இடமெல்லாம் இப்படி வைரமில்லை. அந்

தப் பிராமணன் சின்மாத்திர சொரூப மானானென்று குரங்கு
சொல்ல, அதன்பின்னிடையன், நான் படித்தேன் அதனாலே இப்
படியானேன் நீயும்போய்ப் பாராயணம் பண்ணென்று சொல்ல,
அப்படியே பிராமணன் வந்து பாராயணம்பண்ணி மோட்சமடைந்
தான்.

இரண்டாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாய கதை.

சௌனஸ்தானத்திலே கௌசிக குலத்திலே சேட்டனென்கிற
பிராமணன் சுதர்மங்கள் விட்டு வியாபாரங்கள் பண்ணித் நாசபர
னாய்ச் சூது, மதுபானம், வேட்டை, இவைகளாலே தாரித்திரம்
வந்து சோமயாசி யாகம்பண்ண வைத்திருந்த திரவியத்தை அப
கரித்து பருவதராச்சியம்போய், கஸ்தூரி சவரிவியாபாரம் பண்ணி
வரும்போது வழியிலே காட்டுக்குளத்தின் கரையில் மரத்தின்
கீழே படுத்திருக்க, இராத்திரியில் வேடன்வந்து வெட்டிப்போட்டு
சர்வமு மெடுத்துப்போய்விட்டான். அந்தப்பிராமணன் பசாசா
யந்தமரத்திலே யிருந்து துக்கப்பட அவன் பின்னேயே பிதாவைத்
தேடிவர கூடிவந்தவர்கள் இறந்துபோயினார் என்று சொல்ல துக்
கப்பட்டு பிதாவுக்கு நல்ல கதி பண்ண வேண்டுமென்று காசிக்குப்
புறப்பட்டுப் போகிறபோது அந்தக்குளத்தில் வந்து சந்தி பண்ணி
மரத்தின்கீழே கீதாமூன்றா மத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண, அவ
னுக்குப் பசாசத்துவம்போய்ச்சத்திக்கத், திவ்வியதேகமாய் விமா
னம் வந்து ஏறிப்போகிறபோது என்னைப்போல பாவியாயுள்ள
வென்குலமெல்லாம் நரகத்திலே கிடக்கிறார்கள். பாராயணம்பண்
ணித் தெத்தம்பண்ணி யெல்லாரையுங் கரையேற்றென்று சொல்ல
நல்லதென்று விஷ்ணுவாலயத்தில் வந்திருந்து பாராயணம்பண்ணி
தெத்தம்பண்ண நரகத்திலிருக்கிற பேர்கள் சொர்க்க லோகம்
போக யமன் விஷ்ணு அருகே வந்து தரிசித்தான்.

மூன்றாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாய கதை.

கங்காதீரத்திலே காசியிலே விசுவேசுரன் சந்நிதியிலே வரதனென்கின்றபிராமணன் கீதா நாலாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன், அவன் ஒருநாள் சமீபத்திலிருக்கிற பிரபலதரிசனார்த்தமாய்ப் போகிறபோது மத்தியான வெய்யிற்சிரமத்தினாலே வழியிலே பதறி விருட்சநிழலிலே ஒரு மரத்திலே தலையை வைத்து ஒரு மரத்திலே உதைந்து படுத்துக்கொண்டு நாலாம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி யிளைப்பாறிப்போனான். ஐந்தாறு தினத்திலே அம்மரம் இரண்டும் உலர்ந்துபோய் இரண்டு பிராமணஸ்திரீகளாய்ச் சோடாய்ப்பிறந்து வழிபாடாய் வளர்ந்து எழு வயதாகிறபோது தூரத்திலேயிருந்து முன் நாலாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணின யதீசுரர் வந்தார். அவருக்கு உபசாரத்துடனே பிட்சை பண்ணிவைத்து நாங்கள் இலந்தைமரங்கள் உம்முடைய பிரசாதத்தினாலே யிப்படியானோமென்றார். அதற்கு அவர் யாது காரணமென்று கேட்க, பூருவோத்திரஞ் சொல்லி நாங்கள் பூருவம் கோதாவரி தீரத்தில் ஒரு பிராமணன் வெய்யில், மழை, பனி, காற்றுக்களிற் றவசுபண்ணி ஆத்மஞ்ஞான பரனாகிப் பிரமாதீனம் வந்து விசாரணை பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்திரன், தபசுக்கு விக்கினம்பண்ண தேவஸ்திரீகளாகிய வெங்களைப் போகச்சொல்ல நாங்கள் வந்து அநேக நிர்த்தனமுதலான சாகசம்பண்ண அதை அவரறிந்து இலந்தை மரமாய்ப் போங்களென்று சபிக்க, நாங்கள் தோத்திரம்பண்ணி விமோசனம் எப்போதென்று கேட்க உங்கள்சாயலிலே பிராமணன் கீதா நான்காம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணுவான். அதைக்கேட்டு பிராமணஸ்திரீகளாய்ப் பிறந்துஞானம் வந்து விஷ்ணுபத மடையுங்களென்று சொன்னானென்றுசொல்லி அதன்பின்னர் யதீசுரரோ நீர் அநுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க, அவர், கீதா நான்காமத்தியாயமுபதேசம்பண்ண உடனே விஷ்ணுகணங்கள் விமானங்கொண்டுவர விமானத்திலேறிப்போய் மோட்சமடைந்தார்கள்.

நான்காவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாய கதை.

மத்துவதேசத்திலே ஒரு பிராமணன் நித்திய கருமம் விட்டுச் சங்கீத நிர்த்தன வாத்தியங்கள் அப்பியாசம்பண்ண அவனையிராசா

அறிந்து அழைப்பித்து வருஷச்செலவு கொடுத்து வைத்திருக்க அவன் விடனாகித்தாசிபரனாய்த்திரிந்தான். அவன் ஸ்திரீ இராசன்மேலேமோகித்துப் புருடனைக்கொன்றுவிட்டு இராசனைச்சேர்ந்து கிரந்திரோகமனுபவித்து இறந்தாள். இரண்டுபேரும் வெகு நரகமனுபவித்துபிராமணன்பருந்தானான், அவள்கிளியானாள். முன்னைவைரத்தினாலேகிளியைப் பருந்துஅடிக்க அவ்வடியினாற் பொறிகலங்கி அருகிருந்த வொரு மண்டையோட்டிலே சலமிருக்க அதிலேவிழுந்துசாகப்பருந்தை வேட்டைக்காரன்வலைபோட அதுவும் அதிலே விழுந்துசாக விரண்டுபேரையும் யமலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகயமன்உங்களுக்கு எந்தலோகம் வேண்டுமோ அங்கே போங்களென்றுசொல்ல நாங்கள் வெகு பாவிகளாயிற்றே, என்ன புண்ணியத்தினாலே யிப்படி வந்ததென்று கேட்க, அதற்குயமன் ஒரு பிராமணன் சாஸ்திரசித்தாந்தமாய்க் கருமம்பண்ணிக் கீதாஐந்தாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணினான். அதினாலே ஞானம் வந்து மோட்சமடைந்தான். அவன் தலையோட்டிலே உங்கள் சரீரம்விழுந்தது. அந்தக் கீதாமகத்துவத்தினாலே உங்களுக் கிப்படிக்கொத்த பெருமை வந்ததென்று சொல்ல அந்தச்சமையத்தில் பிரமலோகம் விஷ்ணுலோகம் சிவலோகம் இம்மூன்றிலு மிருந்து விமானம் வர விஷ்ணுலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

ஐந்தாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

ஆறாவது அத்தியாய கதை.

கோதாவரிதீரத்திலே, அப்பியிஷ்டிணிபுரத்திலே சானசாரதியென்னப்பட்ட இராசா அநேக யாகாதிக் கிரியையோடே இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தனன், தேவர்கள்இவன்மேலேபிரீதியினாலே யுபகாரம்பண்ணவேண்டுமென்று அநேக அம்சரூபமாய் ஆகாசவீதியிலே போகிறபோது இராசா, மேலுப்பரிகையில்நிலாக்காலத்தி லிருக்கும்போது பின்வருகிறஅம்சம், முன்வருகிற அம்சத்தைப்பார்த்து முன்னேபோகாதீர்கள் இராசன்பிரகாசத்திற்போகக்கூடாதென்றுசொல்ல, முன்போகிறஅன்னம், ரைக்கியருடைய பிரதாபங்களைச்சொல்லி ரைக்கியன் கெட்டுப் போகிறானேபோவென்று போய்விட்டது. அதையிராசன்கேட்டு அவரொப்படியிருப்பவர் அவரை யடைய வேண்டுமென்று முக்கிய மந்திரி

யைக்கூப்பிட்டு இந்தச்சமாசாரமெல்லாஞ்சொல்லி, அவனைப்பார்த் தழைத்துக்கொண்டுவாவென்ன அப்படியே அவன் இரதத்திலேறிகாசிமுதல்அநேகசிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலம்நதிதீர்த்தங்கள் மலைகள்குகைகள் எல்லாந்தேடிக் காஸ்மீரதேசத்தில் மணிபுரமென்கிறபட்டணத்தில் மாணிக்கவீசுரன் சமீபத்தில் ஒரு சகடையின் சாயலிலே குஷ்டவியாதியினாலே சகடையிலே தேகத்தைத்தேய்த்துகொண்டிருக்கிறவனைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி சுவாமீ யென்னவேண்டுமென்று கேட்க, நிசானந்த வனுபவியாயிருக்கின்றவெனக்கு நீயென்னகொடுக்கிறது என்றுசொல்ல, சுவாமீ அடியேனாலே ஏதாவதுஉபகாரம்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல அதற்கு அவர்சொரிந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு ஆள்விடென்று சொன்னார். அவ்வார்த்தையை மந்திரி கேட்டுக்கொண்டு இராசாவினிடத்தில் வந்து அவரிங்கே வரமாட்டார் நீர் போகவேண்டுமென்று சமாசாரஞ்சொல்ல, இராசா அநேகந்தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம், பசுக்கள், சகடைகள்கொண்டுபோய் வைத்துத் தெண்டம்பண்ணிநிற்க, சூத்திரா இவைகளெல்லா மெனக்கு எதற்காக இராசாவாநீ,பெரியவர் ஹிருதய கமலம் தெரியாதவனே ஈதெல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டு போவென்று திரஸ்காரம் பண்ண அப்போதுஅரசன்பயந்துநடுங்கி நமஸ்காரம்பண்ணிச் சுவாமீ யிரட்சிக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட அவர்நான் கீதா ஆறுவது அத்தியாயபாராயண மகத்துவத்தினாலே யிப்படியானேன் உனக்கு உபதேசம்பண்ணுகிறேனென்று அதனுடைய அருத்தமான ஆத்மஞான இரகசியமெல்லாம் உபதேசம்பண்ணவதினாலே இராசனும் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

ஆறுவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாய கதை.

பாடல்புரமென்றொரு பட்டணம் அதிலே சங்குகர்ணனென்கிற பிராமணன் வியாபாரங்கள்பண்ணி வெகு திரவியஞ்சம்பாதித்துபுதைத்துப் பிள்ளைகளறியாமல் வைத்திருந்தான். அவன்நாலாம்விவாகம்பண்ணப் பந்துக்கள் புத்திரர்களெல்லாருமாய்ப் புறப்பட்டுப் போகிறபோது வழியிலே யொருமரத்தின்கீழே இராத்திரிதரித்துப் படுத்திருந்தார்கள். அங்கே பிராமணன்மாத்திரம் பா

ம்புகடித்திறந்தான். அப்பிராமணனை வேப்பயிலையைப்போட்டு மூடிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அப்பிராமணன் பாம்பாய்ப்பிறந்து திரவியம்புதைத்தவிடத்திலே காத்திருந்தான். அப்படியிருக்கையிலொருதினத்தில் சொற்பனத்தில் நடுவிலுண்டாகிய தனது புத்திரனிடத்தில்வந்து இன்னவிடத்திலே திரவியமிருக்கிறது நான் பாம்பாய்ப்பிறந்தே காத்திருக்கின்றேன் இத்தினத்திற் கீதாவேழாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணின பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் இந்தச்சென்மம் நிவிர்த்தியாய்மோட்சமடைவேன். ஆதலால் நீங்கள் திரவியங்களையெடுத்துச்சந்தோடமாய் வேண்டியபடி தருமம்பண்ணுங்களென்று சொல்லினான். அவன்சொல்லிய சொற்பனத்தினின்று விழித்தநடுவிலுண்டான நடுமகன் நானொரு சொற்பனங் கண்டேனென்று தன்பந்துக்களுடனே சொல்லிக்கொண்டு பின் அப்புத்திரன் அந்தப்படி யன்னங்கொடுக்க பிதா மோட்சத்தை யடைந்தான். அதன்பின் திரவியங்களையும் எடுத்துத் தருமங்கள் பண்ணிவிட்டார்கள். கேள் பார்வதியென்று பரமேசுரன்சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாய கதை.

தட்சணத்திலே, ஆமர்த்தனபட்டணத்திலே, பாவசன்மனென்கிற பிராமணன் தாசிபானம், மாமிசம், சுராபானம், வேட்டைமுதலான துர்நடையுடைய பாவிஷ்டனாகவிருந்தான். அவன் ஒருநாள் பனைமரத்து மதுநிறையப்பானம்பண்ணி அசீரணமாய்ப்பிராணன்மரித்துப்போய் அநேக நரக மனுபவித்துப் பனைமரமாய்ப்பிறந்து பெரியநிழலாயிருக்க அதிலே ஸ்திரீ புருஷாளாயிரண்டு பிரமராட்சதாள் வந்திருந்தார்கள். பார்வதியானவள் பரமேசுரனைப்பார்த்து அந்தப்பிரமராட்சதா ளாரென்றுகேட்க, அதற்கு வீசுரன் கிரமிவலன் என்கிறபிராமணன் குமதியென்கிறஸ்திரியோடேகூடினவனாயும்,வேதவேதோத்தமனாயும்;சகலசாத்திரவேத்தாவாயும் நித்திய கன்மானுட்டானனாயு மிருந்தான். அவன் காலபுருஷதானம் அசமகெசமுதலான துர்த்தானம் வாங்கினதினாலே பிரமராட்சதனாய் வெகுதூரஞ்சுற்றி யிந்தத்தாலவிருட்சத்தி னிழலிலே வெகுநாளிருக்கையில் ஒருநாள் அந்தஸ்திரீ புருஷனைப்பார்

த்து நாம் வெகுவாய்த்துர்த்தானங்களை வாங்கி வெகுகாலம் துக்கமனுபவிக்கிறோமே இதற்கு எப்போது விமோசனமென்றாள். புருஷன் ஆத்மக்ஞானம்வந்து அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியானாற்போம் மற்றப்படி போகாதென்றான். அதற்குஅவள் ஆத்மக்ஞானமாவதென்ன அஞ்ஞானநிவிர்த்தியாவதென்னவென்று கேட்க, அவள் கேட்டவசனம் கீதா எட்டாம் அத்தியாய முதற்சுலோகம் அர்த்தமாயிற்று. இந்த வாக்கியங்கேட்டவுடனே தாலவிருட்சத்துக்குப் பழைய பிராமணத்துவம் வந்தது. இவர்களிரண்டுபேரும் பிராமணனும் ஸ்திரீயும் ஆனார்கள். உடனே வைகுண்டவிமானம் வந்து இருவரும் வைகுண்டம் போனார்கள். அநேக உபசாரத்தோடே பனைமரமாயிருந்த பாவசன்மன் காசியிலேவந்து விந்துமாதவனைப் பூசைபண்ணி இந்த அனாச்சுலோகமுஞ்சொல்லிவிடாமற்றியானம் பண்ணி தபசுபண்ண பாற்கடலில் விட்டுணுவுக்கு நித்திரையில்லாமலிருக்க இலட்சுமியானவள் ஏன் நித்திரை யில்லையென்று கேட்க அதற்கு விட்டுணுவானவர் பாவசன்மன் சமாசாரமெல்லாம் இலட்சுமிக்குச்சொல்லி பாவசன்மா விடத்தில் இலட்சுமியோடே கூடப் பிரத்தியட்சமாகிச் சனனமரணமில்லாத மோட்சத்தைக் கொடுத்தார். கேள்பார்வதியென்று சொல்லுகிறார்.

எட்டாவது அத்தியாயகதை

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயகதை.

நர்மதாதீரத்திலே மாயிழ மந்திரபுரத்தில் மாதவனென்கிற பிராமணன்வேதவேதோத்தமனாயும், சகலசாத்திரசம்பன்னனாயும் நல்ல நைட்டிகனாயு மிருந்தான். அவன் வெகுதிரவியங்கள் சம்பாதித்து இதற்குச்செலவுவேண்டுமென்று யாகம்பண்ண யத்தனம் பண்ணிச் சகல சாமக்கிரியைகளுஞ் சம்பாதித்து நல்ல ஆட்டுக்கடா ஒன்றுவாங்கி யாகசாலையும் ஏற்படுத்தி சகலகன்மங்களும்பண்ணி ஆட்டுக்குச் செய்யவேண்டியதுஞ் செய்து வெட்டப்போகிற சமையத்தில் அந்தஆடு பிராமணனைப்பார்த்து நீ யாகம்பண்ணிக்கொஞ்சப்பலமான சொர்க்கத்தையுத்தேசித்து சீவவிம்சைமுதலானதுசெய்யப்போகிறாய் செனனமரணமில்லாத மோட்சமடைகிறதற்கு இல்லையேயென்று எனக்குத்தோன்றுகிறதென்றுசொல்ல பிராமணன் பயந்நடுங்கி ஆட்டுக்குப்பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம்பண்ணி அஞ்சலி

பண்ணிக்கொண்டு நீயார் உனக்கிப்படிப்பட்ட ஞானம் எப்படிவந்ததென்றுகேட்க அதற்கு ஆடு, முன்நான் பிராமணன் வேதசாத்திரசம்பன்னன் சகலகன்மமும் பண்ணினேன் எனக்குஒருபிள்ளை அதற்குவியாதிவந்தது. என்னுடையஸ்திரீ பத்திரகாளிக்குக் குழந்தைக்கு வியாதிசொஸ்தமானால் உனக்கு ஆடுவெட்டிவைக்கிறேனென்று பிரார்த்தனைபண்ணினாள். வியாதிசொஸ்தமாயிற்று. அந்தப்படி ஒரு ஆட்டுக்குட்டி வாங்கி வெட்ட அதினுடைய தாய் என்பிள்ளையை உன்பிள்ளைநிமித்தம் வெட்டினாய் எனக்கு வயறெரிகிறதே நீ ஆடாய்ப்பிறக்கக்கடவாயென்று கோபித்துச்சபித்தது. அதினாலே யாடாய்ப் பிறந்தேன். பிராமணனாய்க் கன்மங்கள் தப்பாமலிருந்தபடியால் பூர்வக்ஞானத்தோடே யிருக்கிறேன். இதினடுவே வெகுசன்மமெடுத்தேன் ஏதென்றால் குரங்கானேன், நாயானேன், குதிரையானேன், இன்னும் அநேகமானேன். கடோசியில் ஆடாய்ப்பிறந்தேனென்று சொல்லப் பிராமணன்கேட்டு சென்மநாசம் ஆகிற வுபாயம் நீவிசாரணைபண்ணியிருப்பாய் அதையுஞ்சொல்லக்கடவாயென்றுகேட்டான். அதற்கு ஆடு, நானொரு அதிசயங்கண்டேன் அது இப்போது கேட்டதுக்குச்சரியாயிருக்கும் அதைச்சொல்லுகிறேன், சாவதானமாகக்கேளென்றுசூசிப்பித்தது. குருக்ஷேத்திரத்திலே சூரியசந்திர வருணனென்கிற இராசா சூரியகிரகணம்வர அக்காலத்தில் காலபுருஷத்தானம்பண்ணவேண்டுமென்று புரோகிதனைக்கேட்டு வேண்டியவெல்லாஞ் சம்பாதித்து காலபுருஷனும் புதிதாகப்பண்ணி வைத்துவிட்டு அநேகந்திரவியம் கொடுத்து பிராமணனை யோக்கியவானா யழைப்பித்து வைத்துவிட்டு ஸ்நானத்துக்குப்போனான். அப்போது புரோகிதன் அவனோடுகூடப்போனான். அப்போது காலபுருஷத்தானம் வாங்கவந்திருக்கிற பிராமணனைப்பார்த்து உத்தமக்ஷேத்திரத்திலே உத்தமபுண்ணிய காலத்திலே பொல்லாத துர்த்தானம் வாங்கவந்தாயே வாங்கிப் பிழைப்பாயாவென்றுகேட்க, அப்பிராமணன் என்பெலன் நீயறிவாயா உன்னைக்கேட்டுத்தானா நான்தானம்வாங்குகிறது போவென்றான். இராசா புரோகிதன்வந்தவுடனே முன் நியமனம்பண்ணிய தானத்தைக் கொடுக்க வாங்கினான். வாங்கினஉடனே காலபுருஷன் வயிற்றிலிருந்து கத்தியுங்கையுமாய் ஒருநீசபுருடன்வந்தான். அவனிடத்திலேயிருந்து ஒருநீசஸ்திரீ கோரரூபமாய்வந்தாள். இரண்டுபேரையுங்கண்டான். கண்டவுடனே பிராமணன் ஏகமனதுபண்ணிக்கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம்பாராயணம்பண்ண இந்த இரண்டுநீசாளுந்தரி

க்கமாட்டாமற் கண்ணுக்குத்தெரியாம லோடிப்போனார்கள். உடனே இராசாபயந்து நடுங்கிப் பிராமணனை நமஸ்காரம்பண்ணி இப்போதிங்கேவந்த தென்னவென்றுகேட்க அதற்குப் பிராமணன் காலபுருடதானம் வாங்கினபாவம் நீசபுருடன். முன்சென்மத்தில் வித்தியாகெர்வத்தினாலே பெரியவர்களை நிந்தைபண்ணின பாவம் நீசஸ்திரீ. கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணின விசேஷத்தினாலே அதற்குத் தரிக்கப்படமாட்டாம லோடிப்போனார்களென்று சொல்ல அவரைப்பார்த்து இராசாவானவர் எனக்குமுபதேசம் பண்ணுமென்றுகேட்க உடனே அவரும் உபதேசம் பண்ணினார். இராசனு மோட்சமடைந்தானென்றுசொல்லப் பிராமணனும் ஆடும் அந்தப்படியே ஒன்பதாம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஞானம்வந்து மோட்சமடைந்தார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயகதை

முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயகதை.

காசியிலே தீரதியென்கிற பிராமணன் வேதவேதோத்தமனும்,சகலசாத்திர சம்பன்னனும், தருமசீலனும், ஆத்ம க்ஞானபரனுமிருந்தான். அவன் சர்வாத்மகத்துவ பாவனையினாலே அந்தர்முக திருட்டியாய்ப் பாகியதிருட்டிவிட்டு சீவன் முத்தித் தசையடைந்தான்.அவனுக்கு விசுவேசுரன் சார்வதாய் கைலாகை கொடுத்துக்கொண்டு சாக்கிரதையாகக் காத்திருக்க, ஒருநாள் விசுவலிங்கத்திலே கால்வைத்துக்கொண்டுவாசலிலே தலையைவைத்துப் படுத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கும்போது பிருங்கிமகாரிஷியானவர் பரமேசுரனைப் பார்த்து நீரிவனுக்குச் சிசிருடைபண்ணிக் காத்திருக்கவேண்டுவ தென்னவென்று கேட்க, நம்முடைய கைலாயத்தாழ்வரையில் அநேகசிங்காரங்களுடனே ஒரு புன்னாகவனமிருக்கிறது. அதிலே நாமொருநாள் கேளிவிலாசமாயிருக்கையில் ஒரு அம்சங் கறுப்பாய்வந்து வெகு தோத்திரங்கள் பண்ண நீயார் சரீரங்கறுப்பானேன் என்றுகேட்டனம்.

அதற்கு அம்சம் நான் பிரமலோகத்திலே ஒரு தாமரைத்தடாகமிருக்கிறது; அங்கேவந்தேன்; அந்தக்கிழங்கு பட்சித்துப் போகிறபோது பறக்கிறதற்குப் பெலமில்லாமற் காசியிலேவிழுந்

தேன், சரீரமுங் கறுப்பாய்ப்போயிற்று இது எதனாலென்று யோசனைபண்ணுகையில் அப்போது ஒருசத்தமானது அந்தச்சேதியை நான்சொல்லுகிறேன் என்றது. அச்சமயத்தில் உயரப்பார்த்தேன் அறுபதினாயிரம்பெயர் விட்டுணுசாயுச்சிய மடைந்திருக்கிறவர்கள் ஆகாசத்தி லிருந்தார்கள். ஈதென்ன இப்போது சொன்னதாரென்றுயோசித்து அந்தக் காசியிலேயிருந்த ஐந்துபூவாகிய அந்தப்பத்மினியைப் பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி ஈதெல்லாங்கேட்டேன் அந்தப்பத்மினியானவள் என்னுடைய வாசனையைக் கிரகித்தபேர்கள் அறுபதினாயிரம்பேர்கள் விட்டுணுசாயுச்சிய மடைந்தார்கள். அவர்களாரென்றால் ஏழுசென்மத்துக்குமுன்னே ஒரு ரிஷிபுத்திரர்கள் அறுபதினாயிரம்பேர்கள் நித்தியகர்மாநுட்டானத்தோடே தவசுபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே ஒருதேவஸ்திரீவந்தாள். அவளையெனக்குப்பெண்சாதி உனக்குப்பெண்சாதியென்றடித்துக்கொண்டு அத்தனைபெயரும் இறந்தார்கள். ஒருசென்மம் செந்நாயாய்ப்பிறந்து என்வாசனையைக்கிரகித்து விட்டுணுசாரூப மடைந்தார்கள். நீ வந்தனைபண்ணாமற் போனபடியினாலே உனக்குப்பெலன்போய்ச் சரீரமுங்கறுத்தது. நானென்றால் மூன்றாஞ்சென்மம் பிராமணஸ்திரீ கமலமுகியென்றுபெயர், மகாபதிவிரதை நானொரு நாகணவாய்ப்புள்ளை வளர்த்தேன்.என்புருஷன்கோபித்து நீநாகணவாய்ப்புள்ளை வளர்த்தபடியால் நாகணவாய்ப் புள்ளாகப் பிறக்கக் கடவாயென்றுசபித்தான், அந்தப்படி நாகணவாய்ப் புள்ளாகப்பிறந்து ஒரு ரிஷிகுமாரத்திவளர்த்தாள். அங்கேகீதாதசமாமத்தியாயமாகிய விபூதியத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணுவார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன், அந்த விசேடத்தினாலே மறுசென்மம் தேவலோகத்திலே பரமாவதியென்று தேவஸ்திரீயானேன். இலட்சுமிதேவிக்குச்சகியாய் விமானத்திலேறி எங்கேபோகவேண்டுமோ அங்கேசஞ்சரித்துப் பூலோகத்திலே ஒருசரசில்வத்திரமில்லாமல் சலக்கிரீடை பண்ணிக்கொண் டிருக்கையில் அங்கேதுருவாசமாமுனி வந்தார். அப்பொழுது பயந்து சிரசு கைகால் ஐந்துதாமரைப் பூவானேன்.அப்படியே பூவாய்த்தானே நூறு வருஷ மிருக்கும்படி சபித்தார். பூவாயிருந்தாலும் கீதாபாராயண சிரவண மகத்துவத்தினாலே பூர்வக்ஞானத்தோடு பேசத்தக்கதாயிற்று. இதுநிற்க, உனக்கு இது விமோசனமாகிறதற்கு உபாயமாம். ஆகையால் நான் கீதாதசமாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணுகிறேன். நீ யதைக்கேட்டுப் பின்செய்யவேண்டிய காரியமியா

தெனில் எனக்குச்சாபவிமோசனகால மாயிற்று. ஆகையால் நீ இ
ந்த ஐந்துபூவையுங் கொண்டுபோய்ப் பரமேசுரனுக்குச் சாத்தினை
யானால் கறுப்புநீங்கிப் பலமும்வருமென்று சொல்லித் தசமாமத்
தியாயஞ் சொன்னாள். அவளுக்குச் சாபநிவிர்த்தியாயிற்று. அந்த
புட்பஞ்சாத்தவந்தேனென்று சொல்லிச்சாத்திற்று. உடனே அந்த
அம்சத்துக்குக்கறுப்புநீங்கி அதன்பின் அந்த அம்சதேகமும் நீங்கி
ப்போயிற்றென்று பிருங்கிரிஷிக்குச் சொன்னேன். பார்வதிகேள்
அந்தப்பிருங்கி பின்னுங்கேட்கிறார், அந்த அம்சம் உமதிடத்தில்வ
ந்துசரீரம்விடவேண்டுவதென்ன அதையன்றியில் பூருவம்அவனொ
ன்று கேட்டார். அதற்குப்பரமேசுரன் பிராமணகுலத்திலேபிறந்த
வன்சுதவனென்றுபெயர் பிரமச்சாரிவிரதமும் குருகுலவாசமும்அ
த்தியயனமும் பண்ணினவன். அவனுடையகுரு ஒருநாள் வாயலிலே
படுத்திருக்க அதுதெரியாமல் இருட்டிலே அவன்கால்பட்டது. உட
னே திரியக்குவாய்ப்போவென்று சபித்தார். பிரமச்சாரி விரதந்தப்
பாமல்நடந்தபடியினாலே பிரமலோகத்திலே மானசசரசிலே அம்
சங்களிலேசேஷ்டனான அந்த அம்சபத்மினியுபதேசகீதாபடனமக
த்துவத்தினாலேகாசியிலே பிராமணனாகப்பிறந்துகுழந்தையிலேதா
னேதசமாமத்தியாயம்படித்து அர்த்தவிசாரம்பண்ணிப் பின் விட்டு
ணுபாவனையாகிறசகுணோபாவனைபண்ணி அப்பாவனையும்போய்ச்
சர்வாத்மகத்துவம்வந்து ததேகபரனாய்ப் பாகிய திருட்டியில்லா
தபடியினாலேயும் காசிக்ஷேத்திரமானபடியினாலேயும் நான் அவ
னுக்குச் சிசிருடையெல்லாம்பண்ணி கைலாகை கொடுத்துக்கொ
ண்டிருக்கிறேனென்றுசொன்னேன். கேள்பார்வதியென்று பரமே
சுரன் அருளிச்செய்தார்.

பத்தாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினோராவது அத்தியாய கதை.

அதிரகசியமானது, கேள்பார்வதியே யென்று பரமேசுரன்
சொல்லுகிறார். பிரணிதீரமென்கிற நதிதீரத்திலே மேதிங்கிரமெ
ன்றொருபட்டணம். அனேகசிங்காரத்துடனேகூடினது, அதிலே
சாரங்கபாணியென்று விட்டுணுவாலயம்மகாவரப்பிரசாதி,நாரசிம்
ம விட்டுணுபெயர் மேகலாதீரமென்று தீர்த்தத்தின்பெயர். அவ்வ

ண்ண விசேடமுடைத்தான அந்தவூரிலே சுனந்தனென்கின்ற பி
ராமணன் சகலசாஸ்திரசம்பன்னன் நைட்டிகன் கீதாவேகாதசா
வத்தியாயந் தினம்பாராயணம்பண்ணி அதினாலே ஆத்மக்ஞானம்
வந்து நிட்காமபரனாகிச் சீவன்முத்தனானான். அந்தப்பிராமணன்
சிங்கத்திலே பிரகஸ்பதிவந்தகாலத்தில் கோதாவரி யாத்திரைக்
குவந்து முதனாள் கோதாவரியுற்பத்தியான திரியம்பகத் தலத்தி
லேவந்து ஸ்நானம்பண்ணி தெர்ப்பணஞ் சிராத்தங்களைப் பண்ணி
த்தீர்த்த தீரத்திலேஉள்ள சிவ விட்டுணுதேவத்தலங்களிலே தெரி
சனம் பூசை தோத்திரங் கிரமமாய்ச் செய்துகொண்டு பின் இய
ன்ற அளவு தானங்கள் பண்ணிக்கொண்டு விவாக மணம்புரியெ
ன்றொரு பட்டணம் வருகையில் அங்கே சூரியன் அஸ்தமானமா
னான். அன்று அங்கே இராத்திரியிற் படுக்கிறதற்கு ஒரு வருமிடங்
கொடாமையால்பக்கத்தில் உள்ள ஒரு காவற்காரனாகியதலையாரி
வீட்டிலே படுத்துக்கொண்டான். உதயத்தில் வெளியிற் புறப்
பட்டு வரும்போது அந்தத் தலையாரிவந்து நமஸ்கரம்பண்ணி
இங்கே இராத்திரித் தங்கிப் பிழைத்தபடியினாலே யும்மிடத்திலே
யென்னமோ மகத்துவ மிருக்கின்றதென்று தோத்திரம்பண்ணியி
ங்கே நான்குதினமிருந்து போகலாமென்றான். அவர் நல்லதென்
றிருக்க இவன் சகல உபசாரம் சிசிருடை பண்ணிக்கொண் டிருக்க
எட்டாநாள் காலமேதலையாரிவந்து என்பிள்ளையை இராத்திரி இ
ராட்சதன் தின்றுபோட்டான் என்று அழுதான்; அதற்குஅவர் இ
ராட்சதனாரென்று கேட்க, இந்தவூரிலே யொருராட்சதன் எல்லா
ரையுஞ் சாப்பிட்டுப் போகிறதா யிருந்தது. ஆனபடியினால்அவனு
க்கு அப்படிவேண்டாம், உனக்கு வழியிலேபோகிறபேர் வருகிற
பேரை யெல்லாம் அழைத்துவந்து இங்கே படுத்துக்கொள்ளச்
சொல்லுகிறோம் அவர்களைத் தின்றுபோட்டு ஊரிலே யிருக்கிற
பேரைத் தொடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். அப்ப
டியே நேற்று இங்கே வந்தபெயர்களைக்கூட்டி யென்பிள்ளையை
க்கூடக் கொண்டுபோய் விட்டுவாவென்றேன். இவனும் அ
சங்கதி தெரியாமல்அவர்களோடுகூடப் படுத்திருந்தான். இராட்
சதன்வந்துஇவனையுந்தின்றுபோட்டான். அதையானறிந்துஅந்தஇ
ராட்சதன் அருகுபோய், என்பிள்ளையை யேன்தின்னாயென்றேன்.
தெரியாமற் போய்விட்டதென்றான். என்பிள்ளையைமாத்திரம் விடு
வென்றேன். கூடத்தின்றபேர்வந்தா லிவனும்வருவான். இவன்மா
த்திரம் எப்படிவருவான் உனக்குப்பிள்ளையாவேண்டும்ஆனால் ஒரு

உபாயஞ் சொல்லுகிறேன் ஒரு பருந்து ஒரு எலும்பைத்தூக்கிக்
கொண்டு போகும்போது தவறி யெருக்குட்டையில்விழ ஒருபிரா
மணன் ஞானவான் அந்தக்குட்டையிலேவந்து ஸ்நானம் தர்ப்ப
ணம் பிண்டங்களெல்லாம் பண்ண அங்கேயிருக்கிறபேர்க ளிதுதீ
ர்த்தமல்லவென்று சொல்ல, கீதா வேகாதசாவத்தியாயம் படித்த
வன் எலும்புவிழுந்தது அதினாலே மகாயோக்கியமென்றுசொல்ல
எல்லாரும் ஸ்நானம்பண்ணி மோட்சமடைந்தார்க ளானபடியினா
லே ஏகாதசாவத்தியாயம் படித்தவன் வந்து அதைப் பாராயண
ம்பண்ணிச் சலத்தை யென்மேலே புரோட்சித்தால் எனக்குஇந்
தச்சாபம் விமோசனமாம் நான் தின்றபேர்களெல்லாம் வருவார்
கள். உன்பிள்ளையும் வருவானென்று இராட்சதன் சொன்னானெ
ன்று தலையாரிசொல்லச் சுனந்தனென்கின்ற பிராமணன், அவனு
க்கு என்னசாபத்தினாலே இராட்சதத்துவம் வந்ததென்றுகேட்க,
அதற்குத் தலையாரி யிந்தவூரிலே யொருபிராமணன் பயிரிடுகிறவ
ன். அந்தப்பயிர் காக்குநிமித்தம் போகும்போது வழியிலே ஒருக
ழுகு சரீரத்திற் சத்தியில்லாத ஒரு பிராமணனைத்தின்ன அடித்து
க்கொல்லுகிறது. இவனாலே அதைநிவிர்த்திபண்ணிப் பிராமணனை
விடுவிக்கப் பெலனிருந்துங் கண்ணாலேபார்த்துக்கொண்டு சும்மா
போனான். அப்பொழுது அவ்வழியி லொருரிஷிவந்தார். அவர் அ
டா அடா விலக்கு விலக்குஎன்றுசொல்ல இவன்பயிர்காக்கும்நிமித்
தம் சீக்கிரம் போனான். கழுகுஅடித்துத் தின்றுவிட்டது. அப்
போதுரிஷி அடேபாவி சாமர்த்திய மிருந்தும் பிராமணவதையை
ப்பார்த்துக்கொண்டு போனாயே என்று உதாரணஞ் சொல்லிக்கா
ட்டி நீ இராட்சத னாகக்கடவாயென்று சபித்தார். அப்போதுபய
ந்து தெண்டம்பண்ணி சுவாமீ கெட்டுப்போனேன் இரட்சிக்கவே
ண்டுமென்றும் விமோசனம் எப்போதென்றும் கேட்டுக்கொண்
டான். அப்போதுஅவர் கீதா வேகாதசவத்தியாயம்படித்துக்கங்
கைபுரோட்சித்தால் விமோசனமென்று சொன்னார். அந்தப் பதி
னோராமத்தியாயம் படித்த பிராமணர்வந்து எனக்கு நீங்களெல்
லோருங்கூடி நியமம்பண்ணிய இடத்தில் படுத்திருந்தார். எனக்
குத் தின்னப்படாமல் விட்டுவிட்டேன். அவரையழைத்துவந்து அ
ப்படிப்பண்ணினால் எனக்குச் சாபமும்நீங்கும் உன்பிள்ளையும்வரு
வான் என்றானென்று சொல்ல, நல்லதென்று சுனந்தர்போய் அ
வனுக்குக்கேட்கப் பாராயணம்பண்ணிச் சலத்தை முகத்திலேதெ
ளிக்க அவன் சாபவிமோசனமாய் விட்டுணுசாயுச்சியமானான். இவ

ன்நாள்தோறும் தின்றபேரெல்லாம் அப்படியேசாரூபமானார்கள்.
எல்லாரும் விமானங்கள்வந்து ஏறிப்போனார்கள். அப்போதுஎன்
பிள்ளையைக் காட்டென்றான். இவன்தானென்று காட்டவே அவ
னைவீட்டுக்கு வாவென்றான். அவன் உன்னைப்போல எத்தனைதகப்
பனென்று ஞானோபதேசம் பண்ணினான். அவ்வுபதேசத்தினால்
இவனும் மோட்சமடைந்தான்.

பதினோராவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாய கதை.

தட்சணதேசத்திலே கோலவாபுரி யென்றொரு பட்டணம்,
அது வெகுசிங்காரத்துடனே கூடினது. அதிலே மாயையாகிற
இலட்சுமியாலயம் மகாப்பிரசித்தம். அதிலே முப்பத்திரண்டுலட்
சணத்தோடுங் கூடிய ஒரு இராசகுமாரன்வந்து இலட்சுமியைய
னேகவிதமாய்த் தோத்திரம்பண்ண இலட்சுமி பிரத்தியட்சமாகி
யென்னவேண்டுமென்று கேட்க, இராசகுமாரன் என்தகப்பன் பி
ரகஸ்தான அசுவமேதம்பண்ண யத்தனம்பண்ணி ஆரம்பித்தான்.
மத்தியிலே தேகம் நீங்கிப்போய்விட்டது. குறையாகம் முடிக்கிற
தற்கு அவன்தேகத்தை யெண்ணெயிலே பாகம்பண்ணி வைத்துக்
கொண்டு நானிருந்துபண்ணிக் குதிரையும் யாகசாலைவந்து யூகஸ்
தம்பத்திலே கட்டியிருந்தது; அந்தக் குதிரையை யழைப்பித்துக்
கொடுக்கவேண்டு மென்றான். அதற்கு இலட்சுமி வாசலிலேசித்த
சமாதியென்கிற பிராமணனிருக்கிறான் அவனிடத்தில் யான் சொ
ன்னதாகச்சொல்லு அழைப்பித்துக் கொடுப்பானென்றாள். அப்ப
டியே இராசகுமாரன் அவர்முன்னேவந்தான். அப்பொழுதுபிரா
மணர் அம்மன்போகச்சொன்னாளா நல்லது இரு, உன்மனசுப்ப
டிசெய்விக்கிறேனென்று தேவதைகளைநினைத்தார். உடனே முப்
பத்து முக்கோடிதேவர்கள் இந்திரன் முதலியோர் வந்தார்கள்.
அவர்களைப்பார்த்து இந்திரன் குதிரைகொண்டுபோனான் அதைப்
பழையபடி கொண்டுவந்து கட்டிப்போட்டு வரவேண்டுமென்றார்.
அப்படியே கொண்டுவந்து கட்டிப்போட்டுக்கட்டிப்போட்டேனெ
ன்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். உடனே இராசகுமார
ன் என்தகப்பன் பிழைக்கவேண்டுமென்ன நல்லது வாவென்று

இருவருமாக யாகசாலையில்வந்து எண்ணெயிற் பாகம்பண்ணின
இராசாவிடத்தில் வந்து சலத்திலே கீதா துவாதசா வத்தியாயம்
பாராயணம்பண்ணி அந்தச்சலத்தை முகத்திலே புரோட்சிக்க இ
ராசனெழுந்திருந்து நீயாரென்றுகேட்க உடனே இராசகுமாரன்
நடந்த சமாசாரங்க ளெல்லாவற்றையும்சொல்ல உடனே இராச
ன் அப்படியாவென்று அந்தப்பிராமணரைப் பிரதட்சணநமஸ்கார
ங்கள்செய்து இந்த அசாத்தியமான காரியம் உம்மால் எப்படியா
யிற்றென்றுகேட்க அதற்குஅவர் துவாதசாவத்தியாய மகத்துவத்
தினாலேயென்று சொல்ல, அப்பொழுது அந்த இராசன் எனக்கு
அதையுபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க உபதேசம் பண்
ணினபின்பு யாகமுடிந்து இராசா அங்கிருந்த பிராமணாள் மற்று
முண்டானசகலரும் விஷ்ணுசாரூபம்வந்து விமானத்திலேறி மோ
க்ஷமடைந்தார்கள். கேள்பார்வதியே யென்று பரமேசுரன்சொ
ல்லுகிறார். இந்த அத்தியாயத்துக்கு இன்னம் அநேககதைகளிரு
க்கின்றன. ஆனபடியால் அவைகளை யெப்படிச் சொல்லலாமென்
று ஒன்று சொன்னேனென்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயகதை.

தட்சணதேசத்திலே, துங்கபத்திரா தீரத்திலே, அரியரன்ப
ட்டணத்திலே, சிவன், விஷ்ணு, காளி, மகாளி, மகாவரப்பிரசா
திகள். அங்கே அரிதீக்ஷதனென்ற பிராமணன் வேதவேதாத்த
மன், சகலசாஸ்திர சம்பன்னன், யாகாதிகள்பண்ணுகிறவன், அவ
ன்ஸ்திரீ துராசாரியென்று பெயர். புருஷனை அதிக்கிரமித்து வீ
ட்டிலே யிருக்கிறதில்லை, விடபுருஷாள் சகவாசம். மதுமாமிசப
ட்சணம் பண்ணிக்கொண்டு விடாளுடனே கூடியிருக்க விடமில்
லாமல் ஒருவனத்திலே யேகாந்தஸ்தலம் சங்கேதம்பண்ணிக்கொ
ண்டு அங்கேயிவள்வருகிறது. விடாளும்வருகிறது. வசந்தகாலச
ந்திரிகையிலிவள் அந்தஸ்தானத்தில் வந்தாள். விடாள்வரவில்லை.
இராத்திரியெல்லாந் தேடி அயர்ச்சிப் பட்டுக்கொண் டிருக்கை
யில் ஒரு புதரிலே புலிகிடந்தது. அங்கே புருஷாளைத் தேடி
வந்தாள். அப்போது புலிசீறிவந்ததுகண்டு அவள் நீயாரென்றுகே

ட்க அதற்கு அந்தப்புலி, தெற்கே மலாலகன்னதிரத்திலே முனி
பதாவென்றொரு பட்டணம். அது பஞ்சலிங்க க்ஷேத்திரம்
அங்கே பிராமணனுடைய பிள்ளை, அநேகசாஸ்திர சம்பன்னன்.
துர்த்தானங்கள் யாவையும் வாங்கி வேதங்கள் விக்கிரயம்ப
ண்ணி அனேகதிரவியம் சம்பாதித்து ஒருவருக்காயினும் ஒன்று
ங்கொடாமல் நாய்கடித்துச் செத்தேன், அதன்பின் யமலோகம்
போக இவன் மகாபாவியானதால் புலியாய்ப் பிறவென்று சொ
ல்லப் புலியாய்ப் பிறந்தேன். சாஸ்திரங்கள் படித்தபடியினா
லே பூருவக்ஞானமிருக்கிறது, அதினாலே புண்ணியவான்களைத்
தொடுகிறதில்லை. பாவியைத்தேடி அடித்துப் புசிக்கிறது. நீமகா
பாவியாகையா லிங்கேவாவென்று அடித்துத் தின்றுவிட்டது. அத
ன்பின்னர் பிராமணஸ்திரீ யமலோகத்துக்குப் போய் அநேகமா
னகொடிய நரகமனுபவித்து, நீசகுலத்திலே நீசஸ்திரீயாய்ப்பிறந்
து அங்கேயும் பழையவாசனைப்படி வியபிசாரம்பண்ணி வனத்தி
லே ஒரு பத்திரகாளி கோயிலிலே பூசைபண்ணுகிற வாசுதேவ
னென்னும் பெயருள்ள ஒருபிராமணனுக்கு கீதா பதின்மூன்றாம
த்தியாயம் பாராயணம்வரும்.ஒருநாள் பராயணசமயத்திலே இவ
ள் அங்கேவந்தாள். அந்தவசனங்களில் சிலகேட்டதினாலே உடனே
திவ்விய தேகம் வந்தது, அப்போது விமானம்வந்து மோக்ஷம
டைந்தாள்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினான்காவது அத்தியாய கதை.

காஸ்மீர தேசத்திலே சரசுவதி யாலயம் குங்கும உற்பத்தி
ஸ்தானம். சவுரியவர்மன் இராசா சிங்களதீபத்திலே விக்கிரமவே
தன இராசாவுக்கு சிநேகிததருமத்தினாலே பெரியநாயா யிரண்டு
நாய்கொடுத்தனுப்ப அந்தச்சவுரிய வர்மனுக்கு இவன் யானையின்
மேல் வைத்து இவ்விடத்தில் உள்ள வஸ்துக்கள் கொடுத்து அனுப்
பினான். இதுநிற்க. அந்த விக்கிரமவேதன இராசா அந்தநாய்க்குத்
தங்கச்சங்கிலிகள் போட்டு பல்லக்குமேல் வைத்து அநேகவாத்தி
யங்களுடனே யொருநாள் வேட்டைக்குப்போய் முசல்வேட்டைக்
குப் பந்தயங்கள்பேசி நாய்களைவிட இந்த நாய்களுக்குள் பெண்
ணாய் ஒருமுசலைத்துரத்திக்கொண்டு வெகுதூரம்போய் வச்சரிஷி

யென்கின்றவர் ஆச்சிரமம்வர அங்கேயொன்றக்கொன்றுவயிரவர்
க்கங்களில்லை. அவர் சீஷன் சுதந்தரனென்றுபெயர் அவர்காலலம்
பின சலம் ஒரு பள்ளத்திலே விழுந்திருந்தது அதிலே யிந்த முசல்
வந்து விழுந்துசெத்தது. இந்த நாய்க்கு மந்தச்சேறுதெறித்து இர
ண்டுக்கும் விமானம் வந்து திவ்வியதேகமாய் மோட்சத்தை யடை
ந்தன. இந்தச் சுதந்தரர் பார்த்து இன்னம் வைரமாஎன்று சிரித்
தார். இதற்குளளே அந்தஇராசகுமாரன் வந்து சுதந்தரனைப்பார்
த்து ஏன் சிரித்தீர் இதற்கு வைரமென்ன விமானம் வந்ததென்ன
வென்று கேட்க, அவர் இது என்னுடைய குருவாச்சிரமம் அதுவு
மன்றி அவர் கீதா பதினாலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணியிருக்கி
றார். அந்த கீதா மகத்துவத்தினாலே என் பாதமலம் பின சலத்தி
லே முசல் விழுந்தது. அந்த சேறு நாய்க்குத்தெறித்து அதினாலே
யிரண்டும் மோக்ஷமடைந்தன. வைரமேதென்றால் மகாராஷ்டிர
தேசத்திற்பிரஸ்தாந்தரமென்கிற பட்டணத்திற் கேசவனென்கிற
பிராமணன் சூதுவிளையாடுகிறதிற் கெட்டிக்காரன். அவன் ஸ்திரீ
விலோபனிவியபிசாரி அவளுடைய புருஷன் அதையறிந்து அவளை
வெட்டிப்போட்டான். அந்த வைரத்தினாலே பிராமணன் முசலா
னான், ஸ்திரீநாயானாள். இவர்களிருவரும் வைரத்தினாலே துரத்தி
வந்ததைக்கண்டு அந்தத்தேகம்போய் மிருகமாகியும்வாசனையிப்படி
யிருக்கிறதென்று சிரித்தேனென்றார். இராசகுமாரன் எனக்கு அந்
தப் பதினாலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணுமென்று கேட்க அப்
படியே உபதேசம்பண்ண மோக்ஷமடைந்தான்.

பதினான்காவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாய கதை.

கௌடதேசத்திலே கிருபாலராசிமனென்று ஒரு இராசா இருந்
தான். அவன் திரிலோக பலவானாயினும் அவன் வஞ்சனையினாலே
பாவகிருத்தியமுடையவனாய் அனேகம்பேரைக்கொன்றான். அந்தப்
பாவத்தினாலே அநேக துன்பமனுபவித்து அதனாலே இறந்து சிந்
துதேசத்திலேகுதிரையாய்ப்பிறந்தான். அந்தக் குதிரையைகோமு
ட்டியொருவன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து, சாபேருண்டனென்கிற
இரர்சாவினிடத்திலே கிரயத்துக்கு விற்றான், அவன் வாங்கி அதன்

மேலேறிக்கொண்டு வேட்டைக்குப்போனான். வெகுதூரம் போய்
ச்சேனைகள் வராமல் தனித்துத் தாகத்தினாலே யொருமலைச்சார்வி
லே வந்திறங்கிக் குதிரையைக்கட்டித் தண்ணீருக்காக மலைமேலே
யேற உயரவிருந்து ஒருஇலை இவனது தலையிலேவிழ அதையெடுத்
துப்பார்த்தான். அதிலே கீதா பதினைந்தாமத்தியாயத்தில் ஒரு
சுலோகத்திற் பாதியெழுதியிருக்க அதை உரக்கப் பாராயணம்
பண்ண அந்த வசனங்குதிரைக்குக்கேட்டுக் குதிரை கீழே விழுந்து
சாக வுடனே விமானம் வந்து திவ்விய தேகத்துடனேபோக இரா
சகுமாரன் பார்த்து ஆச்சரியத்துடனே குதிரைபோன விசனத்து
டனே யுயரவேற அங்கே ஒருரிஷியினுடைய வனம் அதிலேபோக
பன்னகசாலையிலே ரிஷியிருக்கக்கண்டான். அங்கேபோய் நமஸ்
காரம்பண்ணித் தான்வந்த சேதிகளெல்லாஞ்சொல்ல அவர் பூருவ
சென்ம வர்த்தமானமெல்லாஞ்சொல்லி இலையிலே யெழுதினது
கீதாசுலோகம்பாதி அதைக்கேட்டதினாலே குதிரைசென்மம்போய்
மோக்ஷமடைந்ததென்று சொல்லக்கேட்டு இராசாபட்டணத்துக்
குவந்து பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் ஏகாந்தஸ்தலத்தி
லிருந்து அந்த அரைச்சுலோகமும் பாராயணம்பண்ணித்ததேக
நிஷ்டனாய் மோக்ஷமடைந்தான்.

பதினைந்தாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினாறாவது அத்தியாய கதை.

உச்சரிதேசத்திலே கஷ்கபாதனனென்கின்ற இராசா அநேக
மான கீர்த்திமான் வீரன் அரிமர்த்தனமென்கிற பட்டத்துயானை
பெரியமதயானை மதங்கொண்டு ஒருவரையும் கிட்டவொட்டாமல்
அதிக்கிரமித்திருக்கிற சமையத்திலே ஒருபிராமணன் தெரியாமற்
சமீபத்தில் வந்தான். அவனை அந்தயானை யொன்றுஞ்செய்யவில்லை.
அந்தப்பிராமணனை யிராசா அழைப்பித்து உம்மிடத்தி லென்னமகி
மையிருக்கிறதென்று கேட்டான். அதற்குப்பிராமணன் கீதாபதி

னாறாமத்தியாயத்திற் சிறிது சுலோகம் வருமென்று சொல்ல ஆனாலதை யெனக்குபதேசம்பண்ணுமென்றான். அப்படியே ஆகட்டுமென்றுபதேசம்பண்ணினார். உடனே பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் மதயானை சமீபத்திற்போக அது சும்மாவிருந்தது. அவ்விசேடத்தை யறிந்து நிரந்தரம் பாராயணம்பண்ணி மோக்ஷத்தை யடைந்தான்.

பதினாறாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயகதை.

முற்கதையிற்கூறிய அந்த கஷ்கபர்தனமகன் சுஸசியானன் பின்னும் இராசகுமாரர்களுடனே சபதம்பண்ணிக்கொண்டு யானைக்குச்சமீபத்திற்போனான். அந்த யானை அவனைக்கொன்றுவிட்டது. அந்த இராசகுமாரன் மானதேசத்திலேயானையாய்ப்பிறந்துவிருத்தாப்பியம் வந்து அந்தச்சமயத்தில வியாதிவந்து மரணகால சமீபத்திலே அந்தத்தேசத்து இராசா வந்துபார்த்து வைத்தியம் பண்ணச்சொல்ல அந்த யானை வைத்தியம்பண்ணவேண்டாம். கீதாபதினேழாமத்தியாயம் படித்தபேர்களை யழைப்பித்தாற் பிழைப்பேனென்று சொல்ல, அப்படியேவிசாரித்துப் பதினேழாமத்தியாயம் படித்த பிராமணனை யழைப்பிக்க அவனைக்கண்டவுடனே யானை தேகம்போய்ப் பழைய சுஸசியானனாகி அப்போது விமானம்வர அந்த இராசா நீயாரென்று கேட்கப் பூருவசென்மவிருத்தாந்தமெல்லாஞ்சொல்லி விமானத்திலேறிப்போனான். அந்த இராசனும் அந்தப் பிராமணனிடத்தில் உபதேசம்பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடைந்தான்.

பதினேழாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாய கதை

மகாமேருவிலே, அமராபதிபட்டணத்திலே, தேவேந்திரன் சிங்காதனத்திலேயிருந்தான். அங்கேயொருவிஷ்ணுதூதன் ஒருஇந்திரனை யழைப்பித்துக்கொண்டுவந்தான். அவனைக் கண்டவுடனே இந்த இந்திரன் மூர்ச்சையாய்விழுந்தான். விஷ்ணு தூதன் இவனை அப்புறந்தள்ளிப்போட்டு அவனைச் சிங்காதனத்தில் வைத்துப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத்தான்போய்விட்டான். பழையஇந்திரன் மூர்ச்சை தெளிந்து பார்த்துப்பேசமாட்டாமல் விஷ்ணுவருகேபோய்த்தோத்திரம்பண்ணி யென்க்கு வேறாக நியமனஞ்செய்திருக்கிறவிவனார். என்னபுண்ணியம் பண்ணினானென்று கேட்க விஷ்ணுவானவர் கீதா பதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம் படித்தவனாதலால் அவனுக்கு அந்த மகத்துவம் வந்ததென்றார். அதைக்கேட்டவுடனே இந்திரன் கோதாவரிதீரத்திற் காளிகாபுரத்திற் காலேசுரனென்று ஒரு பிராமணன் அவரிடத்திற் பிராமணனாய்ப் போய்ப் பிரமச்சரிய விரதமனுட்டித்து நமஸ்காரம்பண்ணிப் பதினெட்டாமத்தியாயம் உபதேசம்பெற்றுப்பாராயணம்பண்ணிவிஷ்ணுசாயுச்சியமடைந்தான்.

பதினெட்டாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பத்மபுராணத்திலுள்ள கீதாமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

இக்கலியுகத்தில் கொஞ்சகாலத்திற்குமுன்னே நடந்த சம்வாதரூபமாகிய ஓர் ஆச்சரியமான கீதாமான்மியகதை.

இவ்வுலகின்கண் சிறந்த மந்திரிகளுக்குள் முழுமந்திரி சுமந்திரன், முக்கால்மந்திரி சத்தியகீர்த்தி, அரைமந்திரி பட்டி, கால்

மந்திரி அப்பாச்சி, இந்த நான்குதரத்தாரில் கலியுகத்தில் மிகுந்த மதிநுகியாகவும், இராசதந்திரியாகவும், சர்வவிஷயானுபவ கைவல்லியராகவும், ஞானசூரியராகவு மிருந்த அப்பாச்சி யென்பவனை ஒப்பற்ற முக்கியனென்று கருதி அக்காலத்தில்அரசுசெலுத்திவந்த ஒரு பாக்ஷாவானவர் சர்வ சமயாங்கீகாரமாகவும் கியானபராளின் ஆட்சேப ரகிதமாகவும் சுத்தாத்வித சுயம்பிரகாச எதார்த்த ஆத்மஞான மோக்ஷ கைவல்லிய திவ்வியக்கிரந்த மெதுவென்று விசாரணைசெய்து தமக்கு அனுப்பும்பொருட்டுத் தமது நகரத்திலிருந்து முஹாஞ்செய்த கடிதம் ஒன்றைஅனுப்ப அதைக்கண்டு அப்பாச்சியானவர் இவ்வுலகத்தின் வேதாகமபுராண காவியாலங்காரஸ்மிருதிகளிலும் விசேஷமுள்ளதென்றும் சமயகோடிகளினுடைய தர்க்கநிவாரண சாக்ஷிபூதமென்றும்இருவினையகற்றி ஜீவாத்மா பரமாத்மாவி லயிக்யமாகுங் கதியென்றும் ஷை பாக்ஷாவானவர் எழுதிய கடிதலட்சணத்திற்குக் குறைவில்லாததென்றும்,அதற்குமே லொருநூலுமின்றி ஒப்பற்ற வேதபரமரகசியமென்றும்வழங்காநின்ற ஸ்ரீமத் பகவற்கீதையை அரபிபாஷையில் மொழிபெயர்த்து பாக்ஷா அவர்களுக்குஅனுப்பினர். அதுகண்டுமேற்சொன்னபாக்ஷாவானவர்இந்த அத்விதகிரந்தத்தைத் தம்முடையசமுகத்தின்நாற்றிசைமந்திரிகளுக்குங்காட்ட அதைமுத்திசைமந்திரிகளுந் திவ்வியமென் றங்கீகரிக்க, மற்றோர்திசை மந்திரிமாத்திரம் தம்மதத்தைச் சாராமலிருக்கிறதென்று அரசனுக்கறிவிக்க, அரசன் சீர்தூக்காமல் அப்பாச்சிக்குப்பதிலுத்தரமெழுத ஆலசியப்பட்டதால் மதிநுகியாகிய அப்பாச்சி நுட்பத்தைக் கிரகித்து மறுபடியும் ஒரு கடிதத்தில் இந்தப் பகவற்கீதையை அலட்சியஞ் செய்தவன் நீசபீஜமா யிருக்கவேண்டும், அவனது துராட்சேபத்தினற் றமது அங்கீகார கடிதம் வருகிறதற் காலசியமாயிற்றென் றுணர்ந்தேன். ஆதலால் அந்தச் சந்தேகத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ள வேண்டுமென்று எழுதினர். அதைக்கண்ட பாக்ஷாவானவர் அம்மந்திரியின் தாயின் வாய்மொழியால் அவன் நீசபீஜமென்றுண்மைதெரிந்து கொண்டு அவனைக் கண்டித்துப்போட்டு ஸ்ரீமத்

பகவற்கீதையைப் பிரதிகாலம் பாராயணஞ்செய்து ஜீவன்முத்தரானர்.

கீதாமான்மியக் கதை முற்றுப்பெற்றது.

இக்கீதாமான்மியத்துக்கு மூலசுலோகக்கிரந்தம் கிடைக்காமையினும்,தமிழ்நடையிலுள்ள செவ்விதான பலபிரதிகள் கிடைக்காமையினும், கிடைத்த பிரதியைக்கொண்டு இம்மான்மிய விசேஷம் யாவர்க்கும் புலப்படில் ஸ்ரீபகவானிடத்திலும் அப்பிரதிபாதகரூபமான கீதையாகிய கிரந்தத்தினிடத்திலும் அதிகசிரத்தா பத்தியுண்டா யெளிதில் மோட்சமடைதற்கு ஏதுவாமென்னும் அபிப்பிராயத்தால் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது. ஆகையால் இம்மான்மியப்பிரதிபாதகரூபமான புத்தகத்தில் சொற்சோர்வு பொருட்சோர்வு வாக்கியச்சோர்வு முதலிய இருக்குமாயினும் இக்கிரந்தம் பார்வையிடும் சாதுக்கள் ஷை சோர்வுகளை மன்னிக்கவேண்டியது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.
